

Jord & Affald
J.nr.
Ref. CFM; KBH; BPC; BOMGO;
AWD; AMLBE
Den 25. februar 2009

Høringsnotat – ændring af Miljøbeskyttelsesloven (organisering af affaldssektoren)

Lovforslaget om organisering af affaldssektoren har været i høring i perioden 24. oktober til 21. november 2008. Miljøstyrelsen har den 10. november afholdt dialogmøde med høringsparterne. Der var tilmeldt ca. 80 deltagere.

Følgende organisationer har fremsendt skriftlige høringssvar:

- Reno Djurs
- Dansk Arbejdsgiverforening
- Beredskabsstyrelsen
- FSR (foreningen af statsautoriserede revisorer)
- FRI
- Forsvarets Bygnings- og Etablissementstjeneste
- Thomas Jull Olsen
- Danmarks Naturfredningsforening
- Økonomi- og Erhvervsministeriet
- Aabenraa kommune
- SKAT
- Danske Anlægsgartnere
- DANVA
- Energistyrelsen
- Rigsrevisionen
- Dansk Erhverv
- Håndværksrådet
- Dansk Byggeri
- DI organisation for erhvervslivet
- RGS 90 & DSV Miljø a/s
- DTL
- Affald Danmark Gribskov kommune
- Affald Varme Århus
- Genvindings Industrien
- Vejle kommune
- Velfærdsministeriet
- Mammen erhvervs-genbrug
- DAKOFA
- Dansk Landbrug & Landbrugsrådet
- 3F
- Sønderborg kommune
- Boligselskabernes Landsforening
- Horsens kommune
- Danske Energi
- Advokatrådet
- RenoSam
- KL
- Datatilsynet

Indhold

Høringsnotat – ændring af Miljøbeskyttelsesloven (organisering af affaldssektoren)	1
Indhold	2
Hørings svar og Miljøstyrelsens bemærkninger	4
Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald ..	4
Frit valg – og sikkerhed for behandlingskapacitet?	4
Kildesortering af affald (Sorteringsanlæg)	5
Klassificering	6
Behandling af genanvendeligt erhvervsaffald på kommunale genanvendelses anlæg	8
Virksomheders benyttelse af kommunale ordninger for genanvendeligt affald	10
Adskillelse af kommunernes myndigheds- og driftrølle	10
Kommunernes tilsyn med fritvalgsordningen	11
Affaldsregisteret	12
Nyt ansvar – dokumentation	13
Uddannelseskrav til indsamlere	14
Piktogrammer	15
Kommunernes eget erhvervsaffald til genanvendelse	15
Farligt affald	16
Bygge- og anlægsaffald	18
Virksomheders adgang til genbrugspladser	18
Adgang til de kommunale genbrugspladser	19
Begrænsning af de affaldsmængder, virksomhederne må aflevere	19
Farligt affald på genbrugspladserne – begrænsning af mængder?	21
Sortering af affald på genbrugspladserne	21
Registrering og indberetning af data	22
Kontrol af virksomheders adgang til genbrugspladserne	22
Adgang på tværs af kommunegrænserne og for udenlandske håndværkere	22
Hvem er affaldsproducenten?	23
Generelt om gebyrer for at virksomheder får adgang til genbrugspladsen	24
Konkrete gebyrprincipper for virksomheders adgang til genbrugspladser	24
Brugerundersøgelser, fordelingsnøgle og initial fordeling	26
De foreslåede gebyrprincipper og sammenhæng med EU-reglerne	28
Forenkling af affaldsregulativer	29
Ny affaldsdatamodel	30
Persondataloven	31
Detaljerings niveau for data	31
Anvendelse af EAK-koder	32
Indberetning af data for affald indsamlet på genbrugspladserne	34
Indberetningen	34
Affaldsstamkort	35
Kvalitetssikring af data	35
Indberetning af data for affald	37
Overgangsordning med bibeholdelse af eksisterende systemer	37
Affaldsgebyrer	38
Generelt	38
Det kommunale budget og regnskabssystem	38
Forskudsvis dækning af planlagte investeringer	39
Opkrævning via CVR	39
Gebyr for jord som affald	40

Fritagelser	40
Gebyrer for affaldsdata- og regulativsystem	41
En effektiv forbrændings- og deponeringssektor	42
Organisering af affaldsforbrændings- og deponeringssektoren (fase 2).....	42
Funktionsopdelte regnskaber for forbrænding og deponering.....	43
Regnskabsaflæggelse efter årsregnskabsloven	44
Benchmarking – forbrænding og deponering.....	44
Innovation	45
Administrative og økonomiske skøn.....	46
Administrative virkninger for kommunerne.....	46
Administrative virkninger for virksomhederne	47
Bemærkninger til den juridiske udformning af lovforslaget	48
Lovteknik.....	48
Brug af hjemmelsbestemmelser	49
Øvrige juridiske kommentarer.....	49
Andre bemærkninger til lovforslaget.....	50
Biproduktforordningen og det reviderede affaldsdirektiv	50

Høringssvar og Miljøstyrelsens bemærkninger

Nedenfor er de indkomne høringssvar gengivet opdelt efter emne. Til hvert emne har Miljøstyrelsen givet bemærkninger om, hvordan høringssvarerne forholder sig til lovforslaget

Lovforslaget generelt

Det overordnede indtryk af de høringssvar, der er kommet til lovforslaget, er i langt overvejende grad positivt. Der er generel tilslutning til at skabe en mere effektiv affaldssektor gennem mere markedsudsættelse for det genanvendelige erhvervsaffald, en begrænset adgang for virksomhederne til genbrugspladserne og forenkling af de administrative regler gennem indførelse af affaldsdata- og regulativsystemet.

Langt hovedparten af de organisationer, som har afgivet høringssvar bemærker, at der ikke er noget overraskende i lovforslaget, da indholdet har været drøftet i mange forskellige fora igennem længere tid.

DI, Danske Anlægsgartnere, Dansk Erhverv, DTL, Dansk Landbrug og Landbrugsrådet, Thomas Jull Olsen, Genvindingsindustrien, Dansk Energi og KL er overvejende positive overfor hovedindholdet i lovforslaget og mener at der er mange gode elementer i forslaget og at der skabes en model, der i højere grad understøtter det private erhvervsliv, styrker konkurrencen og forenkler reglerne.

Langt størsteparten af høringssvarerne udtrykker samtidig tilfredshed med, at der ryddes op i affaldsbegreberne.

Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald

Frit valg – og sikkerhed for behandlingskapacitet?

Dansk Landbrug og Landbrugsrådet mener, det bør sikres, at der findes anlæg, der kan og må modtage genanvendeligt affald, så virksomhederne har sikkerhed for at kunne komme af med affaldet. Anlæggene på det centrale register bør derfor have pligt til at modtage de genanvendelige affaldsfraktioner, de er registreret til at kunne modtage, inden for rammerne af deres kapacitet.

KL mener, at den, nye mere markedsbaserede regulering af det genanvendelige erhvervsaffald, pålægger staten ansvaret for, at de politisk fastlagte mål opnås, hvis ikke markedet kan tilgodese det. Yderligere mener *KL*, at staten har ansvaret for, ved tilstrækkelig information og vejledning af brugerne, at hverken særlige virksomhedstyper eller fraktioner "tabes i svinget".

Miljøstyrelsens bemærkninger

Liberaliseringen af det genanvendelige erhvervsaffald indebærer, at kommunerne ikke længere har ansvar for, at der er tilstrækkelig behandlingskapacitet, men at det er op til markedet at tilvejebringe kapaciteten. Hvis der i en periode ikke er behandlingsmuligheder for en eller flere fraktioner af genanvendeligt erhvervsaffald, er der et frit europæisk marked for affald til nyttiggørelse, der sikrer, at der til stadighed er mange genanvendelsesvirksomheder, der kan behandle affaldet.

Kildesortering af affald (Sorteringsanlæg)

RenoSam og KL er positive overfor kravet om, at kun kildesorteret affald bliver omfattet af frit valg og er tilfredse med, at blandet affald fortsat anvises af kommunen.

Reno Sam anbefaler en udtømmende "positivliste" over affaldsfraktioner, der skal udsorteres til genanvendelse. Kun affald, der er på listen skal være omfattet af reglerne om frit valg, mens affald, der ikke er på "positivlisten", skal forblive reguleret via den kommunale anvisning. *RenoSam* mener, at affald, der anvises til et sorteringsanlæg udenfor kommunen for den dels vedkommende, der går til forbrænding eller deponering skal følge oprindelseskommunens anvisning

KL mener, at kravet om kildesortering bør fremgå som et generelt krav af den kommende affaldsbekendtgørelse og/eller i den obligatoriske del af standardregulativet for erhvervsaffald. Yderligere skal det fremgå af regulativet, hvad der skal ske med genanvendeligt erhvervsaffald, der falder under en evt. mængdegrænse for kildesortering.

Vejle Kommune spørger, om det alene er kommunalbestyrelsen, der kan anvise blandet affald til forsoring med henblik på forbrænding og om anvisningen skal være til et konkret anlæg svarende til den eksisterende anvisning for det forbrændingsegnede affald.

Dansk Industri (DI), affald danmark, Dansk Byggeri, Dansk Landbrug/ Landbrugsraadet og RGS 90 A/S/DSV Miljø A/S ønsker, at ikke kun kildesorteret, men alt genanvendeligt erhvervsaffald bliver omfattet af de nye regler om frit valg og overdragelse af ansvar. Hertil kommer, at sammensatte produkter af praktiske hensyn ikke kan forlanges adskilt og nøje kildesorteret på virksomhederne, men i stedet bør gå til sorteringsanlæg. Interessenterne frygter, at kravet om kildesortering vil bevirke fald i genanvendelsen af erhvervsaffaldet.

DTL ønsker at det bliver muligt at overdrage ansvaret for kildesorteringen til indsamleren

Dansk Industri (DI) og affald danmark mener, det vil give problemer hvis sorteringsanlæg fremover både skal kunne modtage genanvendeligt kildesorteret affald efter frit valgs reglerne og kommunalt anvist blandet affald til sortering, da det vil give to typer regulering på samme anlæg. Endvidere vil kildesortering hos en del virksomheder være umuligt, da pladskravene til at kunne have containere til alle relevante fraktioner er umulige at opfylde, hvilket vil betyde fald i genanvendelse, hvis kildesorteringskravet fastholdes.

Dansk Byggeri (DB) finder lovforslaget unuanceret og frygter, at kravet om sortering efter materiale og anvendelsesform vil forringe forretningsgrundlaget for genanvendelsesvirksomheder, der har sortering som kerneområde.

Dansk erhverv ønsker, at der fastsættes retningslinjer for tilladte grader af fejlsortering i kravet om sortering efter materiale og anvendelsesform.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Den politiske aftale, der ligger til grund for lovforslaget fastslår, at det fortsat skal være affaldsproducentens ansvar at kildesortere affaldet korrekt efter de gældende regler. Det vil sige, at affaldet skal sorteres hos virksomheden efter, om det skal genanvendes, forbrændes eller deponeres, og efter affaldsfraktioner. Kravet om kildesortering sikrer, at kun genanvendeligt erhvervsaffald og ikke alt erhvervsaffald liberaliseres med de nye regler. Hvis affaldsproducenten kunne aflevere blandet affald til sorteringsanlæg, ville det i praksis betyde, at meget store mængder affald, både til genanvendelse, forbrænding og deponering ville blive håndteret udenom den

kommunale anvisning. Kildesortering i rene fraktioner letter tilsynet, da det i praksis vil være umuligt at vurdere renhedsgraden af en blandet fraktion til genanvendelse. Det giver større sikkerhed for, at opdelingen i et liberaliseret marked for genanvendeligt erhvervsaffald og fortsat kommunal anvisning af det øvrige affald gennemføres i praksis.

Hvorvidt erhvervsaffald til forbrænding fremover skal liberaliseres er en politisk beslutning, der skal træffes i forbindelse med de kommende forhandlinger om den fremtidige organisering af affaldsforbrænding. Jf. høringsnotatets afsnit om en effektiv forbrændings- og deponeringssektor.

Fraktionerne, der skal kildesorteres i, varierer i dag fra kommune til kommune, da de, bortset fra sorteringskrav til f.eks. emballageaffald, der fremgår af affaldsbekendtgørelsen, er fastlagt i de kommunale erhvervsaffaldsregulativer. Med konkurrenceudsættelsen af det genanvendelige erhvervsaffald skal sorteringskravene i de kommunale regulativer erstattes af fælles regler, der på bekendtgørelsesniveau fastlægger, hvilke fraktioner, det genanvendelige erhvervsaffald skal udsorteres i. Det er Miljøstyrelsens foreløbige vurdering, at de fraktioner, der fremgår af Affaldsstrategi 2005-08 fx beton, plast og organisk dagrenovation i forhold til gennemsnittet af sorteringskrav i kommunerne i dag angiver et passende niveau for, hvor fint, affaldet skal sorteres hos affaldsproducenten. Listen over fraktioner med krav om udsortering er dog ikke udtømmende.

Hvis der er tvivl om hvorvidt en given affaldsmængde på virksomheden er tilstrækkelig ren til at kunne leve op til kravet om kildesortering kan kommunen foretage vurderingen heraf i forbindelse med klassificeringen.

Sorteringsanlæg vil uændret kunne modtage blandet affald, herunder blandet genanvendeligt affald, efter kommunal anvisning til et eller flere konkrete anlæg. Det genanvendelige affald, som anlægget udsorterer, vil frit kunne afsættes til en indsamler eller et anlæg på affaldsregistret. Restfraktionen, der skal forbrændes eller deponeres skal følge den kommunale anvisning i sorteringsanlæggets beliggenhedskommune. Anvisningerne fra oprindelseskommunen gælder kun overfor den oprindelige affaldsproducent.

Udformningen af kravet om kildesortering vil indgå i evalueringen af fritvalgsordningen, der gennemføres 3 år efter at de nye regler er trådt i kraft.

Klassificering

RenoSam ønsker det defineret, hvilke affaldsfraktioner, der skal kildesorteres til genanvendelse i form af opstilling af en national "positivliste", der også omfatter farligt affald. Herefter har erhvervsaffaldsproducenterne ansvaret for affaldet på listen, mens kommunerne har ansvaret for alt resterende affald. Kommunernes klassificering foreslås baseret på affaldsfraktionskoder (affaldsbekendtgørelsens bilag 8). Det foreslås, at affald, der ikke er på "positivlisten" skal forblive underlagt den kommunale anvisning.

Vejle kommune spørger tilsvarende til, om det udelukkende er fraktioner, der fremgår af affaldsbekendtgørelsen, der skal kildesorteres og genanvendes og kan klassificeres som genanvendeligt affald, og om det kun er fraktioner, som der findes anlæg, der specifikt kan behandle på affaldsregisteret, der kan klassificeres som genanvendelige? Bliver det følgelig en kommunal opgave at sikre, at genanvendelsesplaner bliver optaget i affaldsregisteret?

Vejle kommune ønsker præciseret, om kommunernes klassificering skal tage hensyn til, hvorvidt anlæg til genanvendelse af en specifik fraktion har tilstrækkelig kapacitet, om der i tilfælde af underkapacitet vil være adgang til at give dispensationer eller om affaldet skal omklassificeres?

KL ønsker klare retningslinjer for kommunernes klassificering. *KL* ønsker begreberne "genanvendeligt erhvervsaffald", "kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald" og "genanvendeligt farligt erhvervsaffald" præciseret i den kommende affaldsbekendtgørelse f.eks. i form af en fleksibel liste, som Miljøstyrelsen må administrere. *KL* spørger, om det bliver muligt lokalt at tilbyde/rådgive om yderligere genanvendelse, end hvad der måtte komme på den nationale liste, idet *KL* forventer, at lokale muligheder bliver sværere at udnytte, hvilket kan medføre lang transport af affaldet, i det tilfælde, hvor ganske få anlæg modtager en bestemt affaldsfraktion til genanvendelse.

Foreningen af rådgivende ingeniører (FRI) foreslår, at genanvendelse defineres, så der for de enkelte strømme opstilles krav om, at der er en dokumenteret materiale/råvareerstatning. I modsat fald kan genanvendelsen ifølge *FRI* resultere i uønsket bortskaffelse eller ukontrolleret afbrænding.

Thomas Jull Olsen (TJO) er af den opfattelse, at fortsat kommunal klassificering af affaldet vil medføre, at en fraktion bliver klassificeret som farligt affald i en kommune, men ikke i en anden og at det vil hindre affaldets fri bevægelighed på tværs af kommunegrænserne.

Dansk Landbrug og Landbrugsraadet ønsker klare retningslinjer for klassificeringen som genanvendeligt affald, så virksomheder ikke pålægges genanvendelse alene med henvisning til at behandlingsmuligheden eksisterer, uden skellen til økonomien (prisen for) i behandlingen.

Dansk erhverv, DTL og Genvindingsindustrien (GI) tilslutter sig kommunal klassificering af affaldet, men ønsker tilføjet, at en kommunes klassificering af ikke entydige affaldsfraktioner synliggøres for andre kommuner, der efterfølgende pålægges at klassificere på samme måde.

affald danmark ønsker lovforslagets bemærkninger om klassificering blødt op, så det fortsat er muligt at tillade genanvendelsesløsninger, som ikke findes på registeret. *affald danmark* mener, at det er de løsninger, der i dag som oftest udløser en konkret kommunal anvisning.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det fremgår af den politiske aftale, at det fortsat er kommunerne, der skal klassificere affaldet. Baggrunden er, at kommunerne, via deres opgave med at føre affaldstilsyn med virksomhederne, fysisk er til stede på virksomhederne og besidder den fornødne kompetence og det konkrete kendskab til virksomhedernes affald.

Ifølge EU reglerne skal klassificeringen, herunder af det farlige affald, altid ske ud fra en konkret vurdering af det aktuelle affald. Desuden vil der på bekendtgørelsesniveau løbende fastsættes krav om genanvendelse af fraktioner af genanvendeligt erhvervsaffald. En sådan liste vil dog efter Miljøstyrelsens vurdering aldrig kunne blive udtømmende. Efter Miljøstyrelsens opfattelse er klassificering en afgørelse, som skal træffes ud fra et konkret skøn. Det er i den politiske aftale lagt til grund, at det er kommunerne, som i kraft af deres kendskab til virksomhederne og affaldsproduktionen i kommunen, er bedst egnede til at forestå klassificeringsopgaven.

Når kommunen har klassificeret affaldet som genanvendeligt erhvervsaffald og farligt hhv. ikke-farligt, ophører kommunens opgave, bortset fra tilsynet med at affaldsproducenten følger reglerne, og evt. vejledning og information om de gældende regler. Der følger altså ikke et kapacitetsansvar for genanvendeligt erhvervsaffald af klassificeringen. Herefter påhviler det affaldsproducenten at sikre, at affaldet sendes til et behandlingsanlæg, eller indsamlingsvirksomhed på affaldsregistret eller eksporteres til genanvendelse efter gældende regler om import og eksport af affald.

Miljøstyrelsen vil præcisere bemærkningerne, så det tydeliggøres, at selve klassificeringen ikke beror på en vurdering af, om der findes anlæg på affaldsregistret, der modtager det pågældende affald, men alene på en konkret vurdering i relation til affaldets egenskaber.

Miljøstyrelsen skal endvidere fremhæve, at det nye affaldsdirektiv rummer mulighed for, at der på fællesskabsplan besluttes, at der fastsættes kriterier for, hvornår visse særlige former for affald kan oparbejdes, således at det ikke længere skal klassificeres. Her vil altså være tale om en ensartethed i klassificeringen af særlige affaldsfraktioner.

Behandling af genanvendeligt erhvervsaffald på kommunale genanvendelses anlæg

Vejle Kommune spørger, om kommunen kan blive registreret som indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald, hvis den gennemfører indsamleruddannelsen og forventer at kapaciteten på eksisterende kommunale anlæg på denne vis fortsat kan udnyttes.

RenoSam og KL gør opmærksom på, at de nye regler om genanvendeligt erhvervsaffald vil betyde, at kommuner, som ejer genanvendelses anlæg, vil få en utilsigtet overkapacitet. Det er RenoSams og KL's opfattelse, at denne overkapacitet med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan sælges til andre offentlige myndigheder, affaldsproducenter og indsamlere på det private marked. RenoSam påpeger i øvrigt, at arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren i sine anbefalinger fra 2004 anbefalede, "at der findes en løsning på, at erhvervsvirksomheder får adgang til kommunale modtageanlæg på markedsvilkår." Det er derfor RenoSams opfattelse, at (fælles) kommunale anlæg skal kunne tilbyde sortering/behandling af virksomhedernes genanvendelige affald på markedsvilkår, og at anlæggene skal kunne optages i affaldsregistret på linje med private genanvendelses anlæg. RenoSam og KL anbefaler, at der sikres hjemmel i miljøbeskyttelsesloven hertil.

KL spørger endvidere til, hvordan behandlingskapaciteten for f.eks. have- og parkaffald, og i et vist omfang også knuseanlæg for beton og tegl, fra virksomheder skal sikres, hvis de kommunale anlæg ikke længere må modtage dette affald. Derudover ønsker KL også afklaret, om vedligeholdelse og udbygning af kommunale anlæg til brug for genanvendeligt erhvervsaffald er lovligt. Endelig ønsker KL, at der skabes hjemmel til, at kommunerne kan etablere sideordnede aktiviteter i udskilte selskaber, der så kan agere på markedsvilkår i fri konkurrence med den private sektors anlæg.

RenoDjurs anfører, i tråd med KL's og RenoSam's høringssvar, at det er uhensigtsmæssigt, at kommunale tilbud, som virksomhederne frivilligt har tilvalgt ud fra virksomhedernes egen afvejning af aspekter som service, miljø og økonomi, skal forbydes som følge af reformen. RenoDjurs anfører endvidere, at det er sund fornuft, når eksisterende indsamlings- eller behandlingskapacitet kan udnyttes til fælles fordel for brugerne.

AffaldVarme Århus påpeger, at det ikke fremgår klart af forslaget, hvordan kommunale anlæg kan agere under de nye betingelser. Som eksempel nævnes byggeaffald og haveaffald, som modtages til behandling. En stor del af dette afleveres af virksomheder. Må det stadig modtages, og i så tilfælde på hvilke betingelser?

Vejle kommune anfører, at det bør præciseres, at såfremt kommunale anlæg er miljøgodkendte, kan leve op til behandlingskravene og bliver registreret i affaldsregistret, må anlægget udnytte

utilsigtet overkapacitet til modtagelse af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald i den udstrækning erhvervene selv efterspørger dette.

DI henleder opmærksomheden på, at de eksisterende kommunale genanvendelses anlæg bør afhændes til private operatører, da de ellers er i direkte konkurrence med private udbydere af samme ydelse. Det er *DI*'s opfattelse, at de kommunale anlæg, der i dag primært håndterer genanvendeligt affald fra husholdninger, ikke skal have mulighed for at modtage erhvervsaffald, idet det vil være særdeles vanskeligt at sikre, at dette sker på markedsvilkår. *DI* udbeder sig en redegørelse om fortolkningen af kommunalfuldmagtsreglerne i forhold til kommunernes mulighed for at drive aktiviteter på området for genanvendeligt erhvervsaffald.

affald danmark opfordrer til, at mulighederne undersøges for, at de eksisterende kommunale genanvendelses anlæg for erhvervsaffald (f.eks. knuseanlæg for bygge- og anlægsaffald) kan fortsætte driften efter ændringen af reglerne om genanvendeligt erhvervsaffald. Forudsætningen herfor må, efter *affald danmark*'s mening, være, at sådanne kommunale anlæg omdannes til aktie- eller anpartsselskaber, og at der fastlægges vilkår, der sikrer at de konkurrerer på lige vilkår med privat ejede genanvendelses anlæg. *affald danmark* påpeger endvidere, at der også findes kommunale genanvendelses anlæg, der primært håndterer affald fra husholdninger, men som i dag også modtager genanvendeligt erhvervsaffald (f.eks. modtagestationer for farligt affald og komposteringsanlæg for haveaffald). *affald danmark* foreslår, at det undersøges, om sådanne anlæg fortsat vil kunne tilbyde restkapaciteten til genanvendeligt erhvervsaffald på lige vilkår med de private virksomheder på markedet.

Dakofa refererer fra deres konference om lovforslaget den 11. november 2008 et oplæg fra advokat Pernille Aagaard Truelsen, som satte spørgsmålstegn ved, om adgangen til at stille kommunal kapacitet til rådighed for genanvendeligt erhvervsaffald gjaldt uden videre. Ifølge det refererede er det en forudsætning, at kommunen er forpligtet til at drive sådanne anlæg, for at kommunen kan tilbyde overkapaciteten. Ifølge det refererede bør man se på erfaringerne fra de øvrige liberaliserede sektorer og overveje at skabe selvstændig hjemmel til, at kommunerne i udskilte selskaber driver sideordnede aktiviteter. Ifølge det refererede bør lovgrundlaget hurtigt komme på plads, så kommunerne og de fælleskommunale selskaber kender rammerne for selskabsudskillelse af fælleskommunale selskaber.

Miljøstyrelsens bemærkninger

De eksisterende kommunale genanvendelses anlæg kan med forslaget til § 46 b, udbyde ledig behandlingskapacitet til genanvendeligt erhvervsaffald på markedsvilkår, uanset at det med forslaget ikke længere er en kommunal opgave at sikre behandlingskapacitet for genanvendeligt erhvervsaffald. Det forudsætter, at kommunalbestyrelserne sikrer en fuldstændig adskillelse og selvstændige regnskaber for den del af anlæggets drift, der relaterer sig til genanvendeligt erhvervsaffald, som behandles på markedsvilkår, og for den del, der relaterer sig til kommunens gebyrfinansierede opgaver på affaldsområdet, som skal hvile-i-sig-selv. Der skal føres et opsøgende gebyrfinansieret tilsyn, der sikrer en fuldstændig regnskabsmæssig adskillelse af behandlingen af det genanvendelige erhvervsaffald fra de øvrige kommunale affaldsaktiviteter. Kommunalbestyrelserne skal på tilsynets foranledning til enhver tid kunne dokumentere denne regnskabsmæssige adskillelse, herunder ved forelæggelse af oplysninger om regnskaber, regnskabsmateriale, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendigt.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at det ikke er intentionen med lovforslaget, at kommuner skal kunne godkendes som virksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald. Hvis

kommuner f.eks. på kommunale sorteringsanlæg har ledig kapacitet, må denne kunne udnyttes til at sortere forbrændings- og deponeringsegnet affald samt ikke-kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald.

Virksomheders benyttelse af kommunale ordninger for genanvendeligt affald

Reno Djurs mener, det vil være til stor ulempe for virksomhederne, at kommunerne ikke længere må tilbyde ordninger for genanvendeligt husholdningsaffald til virksomheder.

Vejle kommune, RenoSam (RS), KL og AffaldVarme Århus (AVÅ) ønsker, at det fortsat vil være muligt for kommunen at tilbyde virksomheder at benytte indsamlingsordninger for genanvendeligt affald for husholdninger og betale herfor. *RS, KL og AVÅ* vurderer, at det i praksis kan være umuligt at forhindre virksomhedernes anvendelse af indsamlingsmateriel rettet mod husholdninger, f.eks. glaskuber og at et forbud dermed vil medføre krydssubsidiering fra husholdningerne til virksomhederne som benytter, men ikke kan afkræves betaling. *KL* ønsker, at betalingen herfor kan opkræves i forbindelse med ejendomsskatten.

RenoSam forventer protester fra mange enkeltvirksomheder, der i dag benytter kommunale ordninger, når de, når den nye ordning træder i kraft, tvinges til at benytte private og evt. dyrere løsninger.

Dansk Byggeri ønsker det tydeliggjort i lovforslaget, at kommunernes fremtidige opgaver ikke omfatter indsamling og anvisning af genanvendeligt erhvervsaffald.

DTL finder det uacceptabelt, hvis detailhandel o.lign., der er placeret i ejendomme sammen med husholdninger kan anvende containere til husholdningsaffald, hvorved affaldet udgår af fritvalgsmodellen. *DTL* anser det for at være en glidebane, hvor private transportører og indsamlere udelukkes for markedet.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Kommunerne skal (bortset fra genbrugspladser) ikke fremover kunne etablere eller drive kommunale indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

Det vil ikke følge intentionerne om markedsudsættelse i den politiske aftale, hvis kommunerne fortsat kan tilbyde erhverv at deltage i de kommunale indsamlingsordninger for genanvendeligt affald. Konsekvensen af dette forslag ville blive, at virksomheder altid kunne vælge det kommunale alternativ, hvis det var billigere end et privat tilbud. Dette ville virke konkurrenceforvridende ift. de private aktører på markedet, der tilbyder disse ydelser.

Adskillelse af kommunernes myndigheds- og driftsherrrolle

GI understreger vigtigheden af, at fælleskommunale selskaber ikke tillægges opgaver, der giver dem indsigt i konkurrencefølsomme oplysninger, men at de fremover udelukkende kommer til at virke som driftsselskaber underlagt kontrol på lige fod med private aktører.

KL ønsker det præciseret i lovbemærkningerne, at det i praksis vil være umuligt at sikre en klar adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver, samt at det fremgår af bemærkningerne, at alene kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om en række nærmere definerede myndighedsopgaver. Det drejer sig om kommunernes kapacitetsansvar, vedtagelse affaldsregulativer og affaldsplan, fastsættelse af affaldsgebyrer, virksomhedstilsyn og at træffe afgørelser i form af påbud, forbud og tilladelser. Øvrige opgaver på affaldsområdet bør, ifølge *KL*

efterfølgende kunne tilrettelægges mellem kommuner og affaldsselskaber uden yderligere indblanding.

Miljøstyrelsens bemærkninger

I den politiske aftale, som ligger til grund for lovforslaget, var forligsparterne enige om, at kommunernes rolle som myndighed og driftsherre skal være klart adskilt på affaldsområdet. Lovforslaget indeholder derfor ingen bestemmelser, der giver adgang til at overføre myndighedsopgaver til de fælleskommunale affaldsselskaber. Miljøstyrelsen er af den opfattelse, at KL lister nogle åbenbare myndighedsopgaver, bortset fra kapacitetsplanlægningen, som er en driftsopgave. Det er dog Miljøstyrelsens opfattelse, at der ikke er tale om en udtømmende liste.

Kommunernes tilsyn med fritvalgsordningen

Reno Sam ønsker generelt en præcisering af, hvad det er, kommunerne ikke længere har ansvaret for i lovforslaget. Foreningen forventer, at kommunernes tilsynsopgave forøges i en situation med lave eller negative priser på genanvendelige materialer for at sikre, at de rent faktisk bliver genanvendt. Også *affald danmark* efterlyser generelt afklarede vilkår for det kommunale tilsyn med det genanvendelige erhvervsaffald. *KL* ønsker, at Miljøstyrelsen i samarbejde med kommunerne udarbejder en tilsynsvejledning samt at der fastsættes en samlet strategi for information, dialog, tilsyn og kontrol for det samlede affaldsområde i Miljøbeskyttelsesloven, herunder hvem der har tilsynet med affald på vejene.

AffaldVarme Århus (AVÅ) og *KL* finder det uklart, hvordan der skal føres tilsyn med de affaldsproducenter, der ikke har en miljøgodkendelse og derfor ikke er omfattet af tilsynet med godkendelsen. Endvidere findes det uklart, hvordan dette tilsyn skal finansieres. *AVÅ* finder det naturligt, at tilsyn og klassificering af affald fremover finansieres ved gebyrer. *AVÅ* stiller yderligere spørgsmål ved, hvordan tilsynet med indsamlere, sorteringsanlæg og behandlere skal foretages, og hvem der skal stå for tilsynet – hjemstedskommunen for indsamlerens eller anlæggets hovedkontor? Hvis kravet om skattefinansiering fastholdes, ønskes det konkretiseret, hvilke opgaver, der betragtes som tilsynsopgaver. Endelig anføres det at være vigtigt for at kommunerne kan have adgang til opfølgende tilsyn, at anmeldepligten for bygge- og anlægsaktiviteter opretholdes.

KL bemærker, at der i lovforslaget er et problem med tilsyn med indsamlere, der ikke er løst. Det er en rolle, som kommunerne ikke efterfølgende vil kunne udfylde, da de kun får adgang til egne data.

Sønderborg Kommune mener ikke, det fremgår klart af lovforslaget, at kommunerne skal indberette overtrædelser og heller ikke, hvilke overtrædelser, der skal indberettes.

KL ønsker sikkerhed for, at erhvervsaffaldskonsulenter fortsat kan gebyrfinansieres og mener, at rådgivning og vejledning af virksomheder ud over det almindelige tilsyn, som ifølge *KL* kun omfatter ca. 1/10 af virksomhederne, må finansieres ved tilførsel af DUT-midler eller tilsvarende til kommunerne. Også *AffaldVarme Århus* ønsker, at kommunerne fortsat skal have mulighed for at etablere og drive affaldskonsulentordninger.

DI og *affald danmark* støtter uddannelseskraft til indsamlere, men mener, at kun det kommunale tilsyn med virksomhederne kan sikre mod useriøse aktører på markedet og ønsker derfor klare og ensartede retningslinjer for det kommunale tilsyn med indsamling og sorteringsvirksomhederne. *affald danmark* efterlyser en afklaring af, hvilken kommune (beliggenhedskommunen for indsamlerens hovedkontor eller for de enkelte lokalkontorer?), der skal føre tilsynet.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Kommunerne skal som i dag skal føre tilsyn med både affaldsproducenter, indsamlere og genanvendelses anlæg, som ligger i deres kommune. Kommunerne skal således fortsat føre tilsyn med, at affaldsproducenterne kildesorterer affaldet korrekt, følger kommunens anvisninger (for usorteret, samt forbrændingseget og deponeringseget affald) og at genanvendelses anlæggene overholder vilkårene i deres miljøgodkendelse. I visse tilfælde vil det dog (som i dag) være miljøcentre, der er tilsynsmyndighed i forhold til anlæggene. Kommunernes tilsyn med virksomhedernes håndtering af affaldsproduktionen følger af Miljøbeskyttelseslovens kapitel 9, hvorefter kommunerne fører tilsyn med, at lovens regler overholdes.

Tilsynet skal som hidtil skattefinansieres, bortset fra den finansiering af tilsynet på visse virksomheder, som følger af brugerbetalingssystemet.

Nye tilsynsopgaver i forbindelse med den ny organisering af affaldssektoren er, at kommunerne skal melde tilbage til Miljøstyrelsen, hvis de i forbindelse med deres tilsyn med affaldsproducenter (herunder med indsamlere) konstaterer, at en indsamler groft overtræder reglerne, herunder indsamler affald, der ikke er kildesorteret, håndterer affaldet, så dets genanvendelighed forringes væsentligt eller, undlader at føre det til virksomheder på affaldsregistret eller eksportere det efter de gældende regler.

Miljøstyrelsen vil fremover skulle føre tilsyn med, at indsamlerne overholder godkendelseskravet om gennemført uddannelse, og behandle eventuelle tilbagemeldinger fra kommuner om indsamlere, der overtræder reglerne med henblik på at vurdere, om godkendelsen kan opretholdes. Miljøstyrelsen skal endvidere løbende sikre, at anlæggene på affaldsregistret har gyldig miljøgodkendelse.

De forholdsvis få, nye tilsynsopgaver in mente, vurderes det ikke umiddelbart at være relevant med en samlet tilsynsvejledning. En vurdering af tilsynet med den nye organisering kan eventuelt indgå i den samlede evaluering af de nye regler, der skal gennemføres 3 år efter at deres ikrafttræden.

Vejledning og rådgivning af virksomhederne i forhold til den overordnede planlægning af de kommunale ordninger for erhvervsaffald, herunder ved erhvervsaffaldskonsulenter, vil fortsat kunne gives af kommunerne og finansieres af gebyrer. Kommunen har stadig ansvaret for tilsyn med det genanvendelige erhvervsaffald.

Affaldsregisteret

DTL og GI ønsker at indsamlere, der lader sig registrere automatisk registreres som transportør.

Dansk Landbrug/Landbrugsrådet mener, det bør fremgå klart, at en virksomhed, der selv transporterer sit affald til et genanvendelses anlæg ikke betragtes som en transportør og dermed ikke skal registreres i registret.

GI finder det miljømæssigt uforvarsligt, at der er forbud mod at transportører foretager ruteindsamling af genanvendeligt erhvervsaffald fra flere virksomheder.

KL ønsker en mekanisme beskrevet, der kan "fange" nye transportører på markedet og sikre, at de opføres på transportørregistret. Endvidere efterspørges der klare krav for at komme på anlægsregisteret, herunder sammenhæng til K-listevirksomhederne og supplerende krav om godkendelse til at modtage de specifikke fraktioner, der ønskes genanvendt samt en rimelig genanvendelsesprocent.

Advokatrådet er kritiske overfor muligheden for at nægte eller tilbagekalde godkendelsen i tilfælde af grov eller oftere gentagen forsømmelse og mener, godkendelsen udelukkende skal kunne ske ved dom, de investeringstunge virksomheder i branchen taget i betragtning.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Styrelsen er enig i, at det vil være hensigtsmæssigt med en automatisk registrering af indsamlere i transportørregisteret og vil gå videre med forslaget i forbindelse med den praktiske udformning af registret. Det vil samtidig i et vist omfang imødekomme KL's ønske om mere dækkende registrering af transportører.

Hvis der skal foretages ruteindsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, hvorved affaldet fra flere affaldsproducenter sammenblandes, forudsætter det godkendelse som indsamler. Når affaldet er sammenblandet, er der ikke længere mulighed for at føre ansvaret for affaldet (f.eks. dets indhold af farlige stoffer, fejlsorteringer mv.) tilbage til den enkelte affaldsproducent. Derfor kræver ruteindsamling overdragelse af ansvaret, som herefter påhviler indsamleren.

Kravene til registrering på anlægsregistret er afstemt efter, at de pågældende anlæg allerede er omfattet af tæt regulering af deres miljøforhold i form af miljøgodkendelserne. Miljøgodkendelserne regulerer emissioner fra selve produktionsprocessen (affaldsbehandlingen) "indenfor portene" på anlæggene og rummer derfor som oftest ikke vilkår for, hvilke affaldsfraktioner, der må modtages på anlægget. Det vil derfor være op til det enkelte anlæg at vurdere, hvilke affaldsfraktioner, det kan modtage, når det samtidig skal sikre sig, at vilkårene i miljøgodkendelsen kan overholdes. Hvert genanvendelses anlæg vil således selv skulle angive, hvilke fraktioner, det modtager til behandling i forbindelse med registrering i affaldsregisteret. Mht. ønsket om supplerende krav til registrering i form af genanvendelsesprocenter, vil dette betegne en kraftig ikke-aftalt stramning af kriterierne for at modtage affald til genanvendelse i forhold til den nuværende regulering. Det er styrelsens opfattelse, at der ikke i dag stilles krav fra kommuner til anlæg om overholdelse af genanvendelsesprocenter som vilkår for optagelse på de kommunale anvisningsbilag.

De retssikkerhedsmæssige konsekvenser af reglerne om nægtelse eller tilbagekaldelse af indsamlergodkendelsen tilgodeses ved, at afgørelsen kan indbringes for domstolene med opsættende virkning. Jf. i øvrigt høringsnotatets afsnit om lovteknik.

Nyt ansvar – dokumentation

Thomas Jull Olsen finder det glædeligt, at der stilles krav om dokumentation for aflevering af erhvervsaffald til et registreret genanvendelses anlæg.

DTL mener, at kravet om underskrevet fuldmagt som dokumentation for overdragelse af ansvaret for affaldet fra affaldsproducenten til en godkendt indsamler i langt hovedparten af kørslerne vil kunne imødekommes ved, at der indskrives en fuldmagt i aftalekontrakten. For de resterende kørsler bør der åbnes for mindre krævende former for dokumentation, f.eks. i form af at fuldmagten kan foreligge som en mail. Det bør fremgå af lovbemærkningerne, at det er affaldsproducentens (ikke indsamlerens) ansvar, at der foreligger fuldmagt før ansvaret overdrages. *DTL* anbefaler Miljøstyrelsen at udarbejde en fuldmagtsformular, som afsenderen af affaldet frivilligt kan benytte.

Dansk Byggeri anfører, at EU-reglerne kræver, at der ved indsamling og transport skal kunne føres kontrol med affaldets oprindelse, art, mængde og bestemmelsessted.

DTL mener endvidere, at Indsamlerens dokumentation overfor affaldsproducenten om, at affaldet er videregivet til et anlæg eller indsamler på affaldsregistret eller eksporteret efter de gældende

regler ikke bør fastsættes på et niveau, hvor indsamleren overfor en given affaldsproducent skal kunne dokumentere, hvortil affaldet er overdraget. DTL mener, dette vil være umuligt, jf., indsamlerens ret til at sammenblande affald og ret til at benytte forskellige registrerede genanvendelses anlæg etc.

Genvindingsindustrien (GI) mener, at kravet om skriftlig dokumentation for overdragelse af ansvaret fra affaldsproducent til indsamler er unødigt byrdefuldt for aktørerne. GI kan kun se kravet honoreret, hvis en faktura kan sidestilles med en skriftlig aftale.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er styrelsens opfattelse, at tilsynet med affaldshåndteringen når ansvaret overdrages, kun er muligt, hvis der foreligger en utvetydig, skriftlig aftale mellem affaldsproducenten og indsamleren af affaldet. Styrelsen går derfor gerne videre med at undersøge mulighederne for at aftalen kan foreligge som mail, og med at udforme en aftaleformular, der kan benyttes af affaldsproducenten.

Uddannelseskrav til indsamlere

DTL ønsker at uddannelsen tilrettelægges så der tages højde for målgruppen. For chauffører angives det som relevant at stille krav om en 1-dags kursus og for medarbejdere i administration/ledelse på virksomheden bør kursuskravet erstattes af krav om aflæggelse af (online) prøve. Kravet om prøve bør gentages hvert 5. år, mens efteruddannelsen af chaufførerne allerede tilgodeses i regi af færdselsstyrelsens efteruddannelse, hvor DTL aktuelt arbejder for, at der skabes to kursusdage specifikt om affald.

Dansk Erhverv (DE) og *GI* ønsker, at ledelsen i virksomheden selv kan udpege, hvem i virksomheden, det er relevant at uddanne. *DE* tilslutter sig DTL's forslag om differentieret uddannelse til hhv. chauffører og ledelse/administrativt personale

RenoSam anbefaler, at der stilles krav om uddannelse til (alle) de personer, der rent faktisk henter (indsamler/behandler) affaldet. Tilsvarende anbefaler *KL*, at uddannelsen af chaufførerne i regi af chaufføruddannelsen

Thomas Jull Olsen mener, at der bør stilles tilsvarende uddannelseskrav til genanvendelses anlæg som til indsamlere.

Sønderborg kommune mener, at transportører bør være omfattet af samme krav som indsamlere.

DTL er af den opfattelse, at det er nødvendigt for at forebygge konkurrenceforvriddning på markedet, at affaldsmæglere underlægges tilsvarende krav som indsamlere, idet de to aktørtyper varetager de samme planlægningsmæssige opgaver. DTL opfordrer til at det overvejes, om der kunne være en tilsvarende problematik i relationen til forhandlere af affald.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Styrelsen vurderer, at det vil blive uforholdsmæssigt byrdefuldt for virksomhederne, hvis der stilles krav om uddannelse af samtlige chauffører. Det vurderes, at en ledende/ ansvarshavende person kan instruere de relevante medarbejdere i virksomheden i affaldshåndtering, herunder indberetningen i affaldsdatasystemet.

Det er styrelsens opfattelse, at genanvendelses anlæggenes kvalitet i affaldshåndteringen som hidtil generelt er tilstrækkelig sikret via de eksisterende regler, der stiller krav om overholdelse af de vilkår, der fremgår af virksomhedernes miljøgodkendelse.

I den politiske aftale, der ligger til grund for lovforslaget, er uddannelseskrauet knyttet til muligheden for overdragelse af ansvaret for affaldet. Transportører vil fortsat ikke kunne overtage ansvaret for affaldets korrekte håndtering, der således forbliver affaldsproducentens, indtil affaldet er afleveret til en godkendt indsamler, et registreret genanvendelses anlæg eller er eksporteret. Det er derfor ikke relevant at stille krav om uddannelse af transportører ud over de krav, der allerede stilles i form af kravet om godskørselstilladelse til transportører, der kører for fremmed regning. Tilsvarende overtager hverken mæglere eller forhandlere typisk ansvaret for affaldet, men formidler alene en kontakt mellem affaldsproducenten og et (evt. udenlandsk) behandlingsanlæg og bør derfor heller ikke være omfattet af uddannelseskrauet.

Miljøstyrelsen er positiv overfor forslaget om differentierede uddannelsesformer og vil være i dialog med relevante aktører om udformningen af uddannelsen.

Piktogrammer

Danmarks Naturfredningsforening (DN) ønsker et landsdækkende, obligatorisk system for affaldspiktogrammer.

Århus AffaldsVarme spørger, om der med udgangspunkt i bemyndigelsesbestemmelsen om mærkning vil komme krav om opstilling af særligt materiel til opsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, og hvordan finansieringen af det i givet fald skal finde sted?

Vejle Kommune beder om en snarlig udmelding på, hvilke piktogrammer der skal anvendes for genanvendeligt erhvervsaffald og ønsker mulighed for at få et "sæt" piktogrammer, der ikke blot dækker det genanvendelige erhvervsaffald, men alt affald,

KL mener, at piktogrammer for genanvendeligt erhvervsaffald skal drøftes nærmere med kommunerne.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vil i forbindelse med revisionen af affaldsbekendtgørelsen involvere de relevante aktører i dialog om udformningen af piktogrammer. Der vil umiddelbart udelukkende blive udarbejdet piktogrammer for det genanvendelige erhvervsaffald, da ensartet mærkning er forudsætningen for et landsdækkende marked.

Kommunernes eget erhvervsaffald til genanvendelse

RenoSam ønsker det præciseret i lovbemærkningerne, at kommunen selv kan vælge om den vil indsamle genanvendeligt affald fra sine virksomheder og institutioner samlet eller lade hver kommunal institution/virksomhed sikre, at det føres til behandling på et anlæg, der findes på affaldsregisteret.

KL ønsker det præciseret i lovforslaget, at kommunens egne virksomheder og institutioner fortsat skal have mulighed for at benytte ordninger for genanvendeligt husholdningsaffald.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Styrelsen er enig i, at genanvendeligt erhvervsaffald fra kommunale institutioner/virksomheder er kommunens eget affald, og at det kan håndteres "in house". Styrelsen deler vurderingen af, at det er op til kommunen at vælge, hvorvidt det genanvendelige erhvervsaffald fra egne virksomheder/institutioner skal samles ind som for én virksomhed eller lade det være op til hver enkelt institution/virksomhed at sørge for, at det føres til en indsamler eller et anlæg på affaldsregistret eller eksportere det efter de gældende regler. Dette vil fremgå af bemærkningerne.

Farligt affald

AffaldsVarme Århus ønsker oplyst, hvordan genanvendeligt farligt erhvervsaffald defineres og ønsker også at få oplyst, hvordan specialbehandling defineres. Desuden vil de gerne have bekræftet, at der ikke vil være dokumentationskrav for virksomheder for farligt erhvervsaffald afleveret på genbrugsstationerne.

KL, affalddanmark og AffaldsVarme Århus ønsker en afklaring af, hvordan beredskabet for farligt erhvervsaffald skal finansieres.

Vejle Kommune ønsker oplyst, om virksomheder der kildesorterer genanvendeligt farligt erhvervsaffald vil kunne finde anlæg, der kan genanvende en given farlig genanvendelig erhvervsaffaldsfraktion i affaldsregisteret.

affalddanmark og Horsens Kommune bemærker, at farligt affald fra erhverv kun må leveres til en genbrugsplads i art og mængder, der svarer til husholdningsaffald.

affalddanmark bemærker, at adgangsbegrænsningen i form af små biler og trailere ikke er tilstrækkelig idet de kommunale genbrugsstationer kan have forskellig kapacitet til håndtering af farligt affald, og mængdegrænsen for farlig affald kan være forskellig fra station til station.

Dansk Erhverv og DTL deler synspunktet om, at begrænsningen i form af størrelsen på køretøjet ikke er tilstrækkelig. *DE og DTL* foreslår, at der indføres mængdebegrænsninger svarende til de affaldsmængder, som gebyret er beregnet på grundlag af og at kommunerne får mulighed for at afvise virksomheder, der afleverer mere affald, end de er berettiget til.

RenoSam ønsker hverken genanvendeligt farligt erhvervsaffald omfattet af reglerne om frit valg eller mulighed for overdragelse af ansvaret til en godkendt indsamler. *RenoSam* anbefaler, at der opstilles en positivliste over fraktioner af farligt genanvendeligt erhvervsaffald, der angiver, hvilke fraktioner, virksomhederne skal kildesortere. Endelig ønsker *RenoSam*, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at genanvendelse af farligt erhvervsaffald, der opstår i en sammensat form, hvor der samtidig er ikke-farligt affald, kun kan regnes som genanvendelse, hvis det er den farlige komponent, der faktisk genanvendes.

KL bemærker, at de generelt er enige i, at erhverv skal kunne aflevere mindre mængder farligt erhvervsaffald på genbrugspladserne. De vurderer, at det er uklart, hvordan modellen skal fungere i praksis, både organisatorisk og mht. til finansieringen. *KL* vurderer, at der er behov for præcisering af definitionen på genanvendeligt farligt affald i forbindelse med bekendtgørelsen.

RenoSam mener, at farligt affald skal styres tæt, da selv små mængder affald kan anrette stor skade, hvis det håndteres forkert, og finder det ikke muligt at foretage tæt styring i en "fritvalgsordning".

KL og RenoSam ønsker, at der tages stilling til, om virksomheder, der afleverer farligt affald på genbrugspladserne, skal modtage en form for dokumentation, som de kan vise til myndighederne ved tilsyn. *KL* efterlyser fælles retningslinjer for kravene til dokumentation til virksomhederne.

KL bemærker endvidere, at begrebet specialbehandling eller særlig behandling af farlige affaldsfraktioner bør genindføres, da en del af det farlige affald undergår forskellige processer inden endelig behandling i form af hhv. genanvendelse, forbrænding eller deponering.

KL ønsker at få afklaret, hvor stor en del af det farlige erhvervsaffald, der skal være genanvendeligt for at affaldet er genanvendeligt, og forslår at affaldsproducenterne gives samme muligheder for alle typer af farligt affald med frit valg af affaldstransportører og behandlere fra et nationalt register. *KL* ønsker, at der tillægges kommunerne en klar tilsynsopgave med at reglerne overholdes. Herunder forudsættes det, at kommunerne kan videreføre indsamlingsordninger for specielle fraktioner af farligt affald med pligt for virksomhederne til at være tilsluttet, eksempelvis for klinisk risikoaffald.

KL mener, at der i bemærkningerne til lovforslaget bør indføres, at kommunerne ikke længere kan pålægges et generelt kapacitetsansvar for indsamling og behandling af farligt affald fra virksomheder.

KL spørger, om modtageanlæg kan modtage og besidde oplysninger om, hvilke farlige affaldstyper, den enkelte virksomhed producerer, hvem der transporterer affaldet, og hvor affaldet bringes hen, når modtagestationen på samme tid er transportør og mod betaling kan hente affald hos virksomheder. Desuden spørger *KL*, om modtageanlæg må lave indsamlingsordning for klinisk risikoaffald og tømning af olie- og benzinudskillere og selv stå for udbud af disse indsamlingsordninger.

KL foreslår, at der skabes mulighed for, at de kommunale ordninger, hvor der indsamles mindre mængder af farligt affald fra virksomheder, kan fortsætte, så det sikres, at mængderne indsamles og behandles miljømæssigt korrekt. *KL* bemærker endvidere, at det af lovforslaget bør fremgå, hvad mindre mængder farligt affald er.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Høringssvar om håndtering af farligt erhvervsaffald og farligt genanvendeligt erhvervsaffald, mængdegrænser for farligt erhvervsaffald og dokumentation for aflevering af farligt erhvervsaffald på genbrugspladserne bliver behandlet under høringsnotatets afsnit om "Farligt affald på genbrugspladserne".

Høringssvar om, hvorvidt virksomheder, der kildesorterer genanvendeligt farligt erhvervsaffald, vil kunne finde anlæg, der kan genanvende en given farlig genanvendelig erhvervsaffaldsfraktion i affaldsregisteret bliver behandlet under afsnittet om "Frit valg – og sikkerhed for behandlingskapacitet?"

Hvorvidt der skal udarbejdes positivlister og opstilling af en klarere definition af genanvendeligt farligt erhvervsaffald behandles ovenfor i afsnit om "kildesortering" og "Klassificering". Kommunernes klassificering af farligt erhvervsaffald som henholdsvis genanvendeligt,

forbrændings- og deponeringsegnet følger EU-reglerne, som det fremgår af de nævnte afsnit i høringsnotatet.

De kommunale modtagestationers muligheder er omfattet af bemærkningerne i afsnit om "Behandling af genanvendeligt erhvervsaffald på kommunale genanvendelses anlæg".

Da kommunerne ikke længere har ansvaret for anvisning og kapacitet for genanvendeligt farligt erhvervsaffald, skal kommunerne fremover ikke opretholde et beredskab for det genanvendelige farlige erhvervsaffald.

Kommunerne har stadig pligt til at have indsamlingsordninger eller anvisningsordninger for ikke genanvendeligt farligt affald. Det fremgår af den politiske aftale, at der skal indføres frit valg for det genanvendelige erhvervsaffald, herunder også det genanvendelige, farlige erhvervsaffald. Det er derfor ikke længere en kommunal opgave at tilrettelægge ordninger eller et kommunalt beredskab for dette affald, herunder modtagestationer.

Miljøstyrelsen vurderer, at sammensatte affaldsfraktioner, der består af farligt genanvendeligt erhvervsaffald og ikke genanvendeligt erhvervsaffald ikke umiddelbart kan håndteres som genanvendeligt erhvervsaffald. Det fremgår af afsnittet om kildesortering, at affaldet skal sendes til sortering/ forbehandling inden der bliver frit valg for den genanvendelige del.

Den type affaldsbehandling, der tidligere blev defineret som specialbehandling eller særlig behandling, er reelt en "forbehandling". Begrebet forbehandling fremgår af affaldsrammedirektivet, og er omsat i de danske affaldsregler. Med gennemskrivning af miljøbeskyttelseslovens afsnit om affald, og den kommende revidering af affaldsbekendtgørelsen, er et af formålene at sikre en ensartet terminologi på affaldsområdet. Ved at anvende begrebet "forbehandling", sikres der overensstemmelse med den fællesskabsretlige regulering.

Tilsynet med virksomheders farlige erhvervsaffald vil være uændret i forhold til i dag, og der henvises i øvrigt til afsnittet om "Kommunernes tilsyn med fritvalgsordningen".

Bygge- og anlægsaffald

AffaldsVarme Århus (AVÅ) spørger til, om affald omfattet af cirkulæret om bygge- og anlægsaffald også bliver fjernet fra den kommunale anvisning og underlagt frit valgs reguleringen for så vidt angår de genanvendelige fraktioner? AVÅ finder det vigtigt, at anmeldepligten for bygge- og anlægsaktiviteter opretholdes.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det genanvendelige erhvervsaffald, der er omfattet af cirkulæret om bygge- og anlægsaffald bliver fremover omfattet af fritvalgsordningen og dermed ikke af bestemmelserne i cirkulæret. Kravene til håndteringen af det genanvendelige bygge- og anlægsaffald fra virksomheder vil fremover blive fastlagt i bekendtgørelsesform. Cirkulæret vil dog fortsat gælde for alt øvrigt bygge- og anlægsaffald, og anmeldepligten vil i den forbindelse blive opretholdt.

Virksomheders adgang til genbrugspladser

Der er varierende grad af opbakning til, og blandt visse aktører modstand mod, at give virksomhederne adgang til de kommunale genbrugspladser. Særligt nævner mange organisationer, at det er positivt, at der kommer ens regler på området.

Adgang til de kommunale genbrugspladser

DTL og Dansk Erhverv ønsker, at regler for adgang til og brug af genbrugspladser skal være landsdækkende for at forhindre konkurrenceforvridning mellem virksomheder i de forskellige kommuner.

RenoSam anfører, at virksomhederne er glade for tilbuddet, og at det generelt fører til en øget genanvendelse.

KL ønsker, at kommunerne skal have mulighed for at oprette særlige genbrugspladser for virksomheder, evt. i fælleskommunale samarbejder. *KL* ønsker desuden, at kommunerne lokalt skal kunne fastsætte, hvilke genbrugspladser, virksomhederne har ret til at komme på hvornår, samt at gøre det muligt at gøre de enkelte pladser erhvervsvenlige i forhold til indretning mv.

I *Aabenraa Kommune* findes tre privatejede genbrugspladser for virksomheder. *Aabenraa Kommune* ønsker ikke, at virksomhederne skal have adgang til de kommunale genbrugspladser, da det vil skabe ulige konkurrence i forhold til de private genbrugspladser. Hvis dette krav fastholdes, ønsker *Aabenraa kommune* selv at fastsætte gebyret for virksomhedernes adgang til genbrugspladserne. *Aabenraa Kommune* foreslår, at der etableres en betalingsordning svarende til et klippekort, såfremt der findes velfungerende privatdrevne ordninger for erhvervsaffald i kommunen.

Mammen Erhvervs-genbrug, der driver erhvervs-genbrugsstationer for *Aabenraa kommune* mener, at den ordning, som findes i *Aabenraa* er velfungerende med genbrugsplads for virksomheder samt indsamling af genbrugsmateriale i området.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Virksomhederne skal ifølge den politiske aftale have fri adgang til alle kommunens genbrugspladser. Kommunerne kan således ikke forbyde virksomhederne adgang til kommunens genbrugspladser. Private vil fortsat kunne drive genbrugspladser for kommunen.

Miljøstyrelsen vurderer, at der gennem initiativerne i lovforslaget desuden tilvejebringes en mere ensartet regulering, som det er intentionen med den politiske aftale. Det skal understreges, at f.eks. adgangsforhold, serviceniveau, åbningstider, indretning, samt hvilke affaldsfraktioner, den enkelte kommune ønsker opstillet containere til mv., er et kommunal anliggende. Det er ligeledes op til kommunen at gøre enkelte genbrugspladser særligt erhvervsvenlige. Der er således heller ikke noget til hinder for at kommunen tilbyder særlige genbrugspladser for erhvervsaffald, så længe de øvrige kommunale genbrugspladser også modtager erhvervsaffald.

Begrænsning af de affaldsmængder, virksomhederne må aflevere

RenoSam, KL, affald danmark, DI, Dansk Byggeri og Håndværksrådet ønsker, at virksomhederne skal have adgang til genbrugspladserne med affald i begrænsede mængder, svarende til mængderne fra en husstand. Det gælder for såvel farligt som ikke-farligt affald.

KL mener, at det kan give kapacitetsproblemer på genbrugspladserne, når de skal åbnes for virksomheder, både i forhold til affaldsmængder og i forhold til adgangsforhold på den enkelte plads.

DI mener, at bemærkningerne til lovforslaget bør suppleres med et krav om, at virksomhederne kun skal kunne aflevere små affaldsmængder på genbrugspladserne. *DI* finder det miljømæssigt

uhensigtsmæssigt, hvis det bliver almindeligt for virksomhederne at afhænde deres affald på genbrugspladserne.

DTL, Dansk Erhverv samt Genvindingsindustrien ønsker, at de affaldsmængder, som virksomhederne har mulighed for at aflevere på genbrugspladserne, begrænses. Organisationerne mener ikke, at begrænsningen på størrelsen af køretøjet er tilstrækkelig. Det ønskes, at kommunerne har mulighed for at sanktionere utilsigtet brug af genbrugspladsen. Det foreslås, at der indføres mængdebegrænsninger, svarende til de affaldsmængder, som gebyret er beregnet på grundlag af. Samt at give kommunerne mulighed for at afvise virksomheder, der afleverer mere affald, end de er berettigede til.

DTL og Genvindingsindustrien frygter, at høje gebyrer vil betyde, at virksomhederne anvender genbrugspladserne endnu mere, og at der dermed tiltrækkes endnu større affaldsmængder. Dette frygtes at være en stor konkurrence på ulige vilkår til de private genanvendelsesvirksomheder.

Dansk Byggeri mener, at en afgørende forudsætning for, at virksomhederne må komme på genbrugspladserne er, at affaldet er sammenligneligt med en husstands affaldsproduktion, og at mængden ikke må overstige en husstands.

Affald danmark ønsker, at de affaldsmængder som virksomhederne må aflevere, begrænses til små biler med trailere.

RGS90 og DSV miljø mener, at totalvægten af biler inkl. trailer der har adgang til genbrugspladsen, ikke bør overstige 3.500 kg. Det skal begrænse de affaldsmængder, som virksomhederne kommer med.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det fremgår af den politiske aftale om adgang til genbrugspladser, at virksomhederne skal have fri adgang til genbrugspladserne, dog med en begrænsning på køretøjernes størrelse. Denne begrænsning er både af hensyn til konkurrencen og af praktiske hensyn i forhold til de eksisterende genbrugspladsers indretning.

Det vurderes, at virksomhedernes adgang til genbrugspladsen kun vil medføre mindre ændringer i affaldsmængderne. Dette skyldes, at hovedparten af virksomheder allerede nu kommer på genbrugspladserne i størstedelen af landet.

Begrænsningen på køretøjets størrelse medfører, at det ikke virksomhedsøkonomisk kan svare sig at anvende mandskabsressourcer på at anvende genbrugspladsen, når affaldsmængderne overstiger den mængde, som køretøjet kan transportere. På den baggrund forventes der ikke at opstå negative konkurrenceeffekter af betydning.

Brugerundersøgelser for kommuner, der i dag har adgangsbegrænsning i form af mængdegrænser for virksomhedernes benyttelse af genbrugspladser viser, at de i praksis ikke kan håndhæves og at virksomhederne uanset begrænsningerne reelt afleverer markant større mængder end husholdningerne.

Med hensyn til farligt affald er høringssvarene kommenteret særskilt i afsnittet om farligt affald på genbrugspladsen.

Farligt affald på genbrugspladserne – begrænsning af mængder?

DI, Dansk Byggeri, Affald danmark, RGS90 og DSV miljø ønsker, at den art og mængde farligt affald, som virksomhederne kan aflevere på genbrugspladserne, skal svare til de mængder, som husholdningerne kan komme med.

DTL og Dansk Erhverv mener ligeledes, at kommunerne skal kunne gribe ind, hvis især mængden af farligt affald, som afleveres på genbrugsstationen, stiger.

RenoSam og KL anfører, at der er behov for at klart angive de mere præcise betingelser for, at virksomhederne kan aflevere farligt affald på genbrugsstationerne. Der forudses en øget mængde farligt affald, idet det anføres, at der i dag typisk er adgangskrav, herunder krav om, hvor meget affald der må afleveres årligt. Organisationerne ønsker desuden at virksomheder, der afleverer farligt affald på genbrugsstationen, får mulighed for at få dokumentation for, at affaldet er afleveret på genbrugsstationen.

KL ønsker desuden, at virksomhederne har mulighed for at få dokumentation for især det farlige affald, som afleveres på genbrugsstationen. Dette begrundes med, at virksomhederne i forbindelse med miljøtilsyn skal kunne dokumentere, at der er afleveret affald inkl. farligt affald til korrekt bortskaffelse. *KL* ønsker ligeledes en klar grænse for de mængder farligt affald, som virksomhederne kan aflevere på genbrugspladserne.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Hovedparten af høringssvarene indeholder et ønske om at begrænse den mængde farligt affald, som virksomhederne kan aflevere på genbrugspladserne. Der er flere forhold, som taler for denne mængdegrænse. Dels er genbrugspladserne typisk indrettet til farligt affald fra husholdninger – dvs. i mindre mængder, og dels findes der på de fleste genbrugspladser i dag grænser for, hvor meget farligt affald, virksomhederne kan aflevere.

Det foreslås, at det indarbejdes i lovforslaget, at det farlige affald, som virksomhederne kan aflevere på genbrugspladserne, begrænses til 200 kg. årligt pr. virksomhed. En mængdegrænse giver ligeledes kommunerne mere konkrete holdepunkter i forbindelse med evt. kontrolforanstaltninger.

Det foreslås desuden, at virksomhederne får krav på en kvittering for det farlige affald, som er afleveret. Omkostningerne forbundet hermed indregnes i de omkostninger, som er forbundet med håndtering af virksomhedernes affald og indgår således i beregningen af deres gebyr. I forbindelse med implementeringen af det nye affaldsdirektiv skal der tages stilling til, hvordan kravet om sporing af farligt affald fra produktion til slutbehandling kan imødekommes.

Sortering af affald på genbrugspladserne

RenoSam mener, at genbrugspladserne er et væsentligt led i at opnå en bedre udsortering af affald og dermed sikre en højere genanvendelse.

Thomas Jull Olsen påpeger modsat, at der ikke er nogen miljømæssig gevinst ved at åbne genbrugspladser for erhverv.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen mener som udgangspunkt, at virksomheders adgang til genbrugspladserne vil give en bedre affaldssortering. Det skyldes, at virksomheder, som kun har små mængder af en bestemt

slags affald kan udsortere dette og aflevere det på genbrugspladsen til genanvendelse frem for at smide det i den almindelige container til forbrænding.

Registrering og indberetning af data

DI, KL og flere mener, at det affald, som tilføres genbrugsstationerne bør registreres for at mængden af erhvervsaffald på genbrugsstationerne kan overvåges.

DTL og *Danske Erhverv* bemærker, at genbrugspladserne ikke som andre aktører skal indberette affaldsdata.

KL mener, at der i fremtiden vil være usikkerhed forbundet med at foretage korrekt registrering af hvilke affaldsmængder, der kommer fra hhv. husholdninger og virksomheder

Miljøstyrelsens bemærkninger

Mængden af affald på genbrugspladser registreres i affaldsdatasystemet. Dette suppleres med brugerundersøgelser, hvor mængden af erhvervsaffald beregnes på baggrund af stikprøver. Dette er efter Miljøstyrelsens vurdering tilstrækkeligt til at vurdere de mængder erhvervsaffald, som årligt tilføres genbrugspladserne. Der henvises i øvrigt til afsnittet om affaldsdatamodellen.

Kontrol af virksomheders adgang til genbrugspladserne

RGS90 og *DSV miljø* ønsker, at kommunerne skal pålægges kontrol med de virksomheder, der kommer på pladserne.

DTL og *Dansk Erhverv* samt *Genvindingsindustrien*, mener ligeledes, at kommunerne skal have mulighed for at føre en effektiv kontrol og at de skal have ret til at afvise de virksomheder, som kommer med mere affald, end det er hensigten, de kommer med.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Der er, bortset fra adgangsbegrænsningen for store køretøjer, ikke lagt op til begrænsninger i de affaldsmængder, som virksomhederne har mulighed for at komme med, bortset fra farligt affald, jf. afsnittet om dette. Kontrol og evt. afvisning af virksomheder på baggrund af afleverede affaldsmængder er derfor ikke aktuel. Hvis mængdegrænserne for farligt affald overskrides, kan kommunen afvise virksomheden og henvise til anden relevant affaldshåndtering.

Adgang på tværs af kommunegrænserne og for udenlandske håndværkere

Håndværksrådet og *Danske Anlægsgartnere* ønsker adgang til genbrugspladserne på tværs af kommunegrænserne, så anlægsgartnere og håndværkere kan aflevere affald i kundens bopælskommune. Dette vil styrke princippet om, at forureneren betaler.

Dansk Erhverv, *DTL* samt *Genvindingsindustrien* fremfører, at når kommunerne skal kunne opgøre mængderne for udenlandske håndværkere må der også kunne opgøres mængder for indenlandske håndværkere.

KL mener desuden ikke, det er beskrevet hvorledes kommuner skal forholde sig til virksomheder som enten er fra andre kommuner eller fra udlandet. *KL* finder det ikke afklaret, hvordan kommunen skal opkræve gebyr fra de udenlandske håndværkere. *KL* ønsker at vide, om kommunerne skal føre kontrol med, hvor virksomhederne stammer fra.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det fremgår af afsnittet om genbrugspladser i den politiske aftale, "at forligsparterne er enige om, at virksomheder i hele landet skal have adgang til **deres** kommunale genbrugspladser og skal betale for det." Lovforslaget tager dermed udgangspunkt i, at retten til adgang til genbrugspladser er begrænset til hjemkommunen. Hensigten er, at f.eks. håndværkere der arbejder udenfor deres egen hjemkommune indgår aftaler med private virksomheder, der håndterer affald. Det vil sige, at håndværkerne ikke er tvunget til at tage affaldet med tilbage til deres egen hjemkommune, men kan aflevere det til en privat affaldsbehandler. Desuden har den enkelte kommune som udgangspunkt kun kompetence til at udbyde serviceydelser til kommunens borgere og virksomheder. Kommunen kan dog indgå aftaler om at løse opgaven i fællesskab med andre kommuner og derved give virksomhederne adgang til genbrugspladser i et større geografisk område.

For at understøtte ensartede konkurrencevilkår for danske og udenlandske virksomheder, særligt håndværkere, skal det tilstræbes, at udenlandske virksomheders får samme pligter og rettigheder som danske virksomheder i forhold til brug af genbrugspladserne.

Udenlandske virksomheder, der foruden den obligatoriske momsregistrering også har adresse i Danmark, foreslås omfattet af samme adgangs- og betalingsvilkår som danske virksomheder. Dette svarer til den nuværende praksis for de øvrige kommunale affaldsordninger.

Udenlandske virksomheder uden fast adresse i Danmark er som udgangspunkt ikke omfattet af kommunale affaldsordninger, herunder adgang til genbrugspladser. Det foreslås derfor, at udenlandske virksomheder uden fast adresse får mulighed for at indgå en konkret aftale om adgang til de kommunale genbrugspladser med den pågældende kommune. Betaling for ydelsen skal fastsættes i overensstemmelse med de gebyrprincipper, som beslattes for danske virksomheder og udenlandske virksomheder med fast adresse.

Hvem er affaldsproducenten?

Håndværksrådet ønsker at få præciseret begreberne affaldsproducent, affaldsindehaver og affaldstransportør med henblik på at afklare ejerskabet af affaldet og dermed klargøre de forpligtelser, som er forbundet hermed.

Dansk Byggeri vurderer, at det er bygherren, der ejer affaldet og dermed har ansvaret for at skille sig af med dette. Dermed kan omkostningen ikke pålægges entreprenøren, idet *Dansk Byggeri* vurderer, at der er tale om bygherrens affald. *Dansk Byggeri* mener, at det er bygherren der begunstiges og vurderer derfor, at der er tale om statsstøtte i henhold til EU reglerne herom – se desuden afsnittet om sammenhængen mellem gebyrprincipper og EU-reglerne, hvor *Dansk Byggeris* høringssvar på dette punkt fremgår.

Danske anlægsgartnere mener tilsvarende ikke, at det er anlægsgartneren, der er affaldsproducent i forbindelse med det arbejde, som udføres for en kunde på dennes ejendom, idet det ikke er anlægsgartneren, der ejer affaldet. *Danske anlægsgartnere* mener, at det fremgår af affaldsdirektivet og affaldsbekendtgørelsen, at det er ejeren af affaldet, der er forpligtet til at skille sig af med affaldet. *Danske anlægsgartnere* mener derfor ikke, at der er sammenhæng mellem gebyrets størrelse og mængden af affald, der produceres i anlægsgartneres virksomheder.

Horsens kommune ønsker, at bygge og anlægsaffald defineres mere tydeligt, idet en stor del af det affald, der tilføres kommunens genbrugsplads, er dette affald. *Horsens kommune* ønsker af opkrævningsmæssige hensyn at opkræve gebyret for genbrugspladsen hos ejeren af ejendommen.

Dertil kommer, at produktionsaffald ikke modtages på genbrugspladsen og der kræves ikke gebyr herfor.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen vurderer, at affaldshåndtering er et mellemliggende mellem den enkelte håndværker og hans kunde. Hvis håndværkeren opkræves et særligt gebyr for affaldshåndteringen, må dette indgå i håndværkerens pris og betales af kunden. I EU's affaldsdirektiv defineres en affaldsproducent som: "Enhver, hvis aktivitet frembringer affald (den oprindelige affaldsproducent) eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning". Ifølge Miljøstyrelsens fortolkning er virksomheder affaldsproducenter i forhold til affald, afledt af virksomhedens produktion eller service, uanset, om dette foregår på egen, eller kundens adresse.

Den overordnede miljømæssige argumentation for fortolkningen er, at det helt generelt er en miljømæssig fordel, at den, hvis aktivitet frembringer affaldet, også har ansvaret for affaldshåndteringen. Det vurderes således, at eksempelvis håndværkere som følge af den daglige håndtering af byggeaffald (f.eks. loftsplader med asbest), er bedre end en husholdning til at sortere affaldet korrekt og vurdere, hvilken behandling, det skal have.

Endelig skal det bemærkes, at erfaringerne på de eksisterende genbrugspladser viser, at det ikke er muligt i praksis at vurdere, hvor affaldet kommer fra. Der er et naturligt incitament til at den der afleverer affaldet, vil betegne affaldet som husholdningsaffald og det er vanskeligt for kommunerne at kontrollere dette.

Generelt om gebyrer for at virksomheder får adgang til genbrugspladsen

Dansk Erhverv, DTL og affald danmark anerkender, at der er behov for ens gebyrprincipper for at virksomhederne får adgang til genbrugspladserne.

KL mener, at det bør være tydeligt i lovforslaget og bemærkningerne at gebyrprincipperne ikke vil betyde, at gebyrerne bliver ens, idet der er forskellige omkostninger i de enkelte kommuner.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Med det nationale princip for gebyrberegning stilles alle virksomheder mere lige end tilfældet er i dag og de forskelle, som findes i gebyrerne forventes at afspejle forskelle i omkostninger og serviceniveau.

Der er ikke tale om ens gebyrer for adgang til genbrugspladserne. Selve gebyrstørrelsen afhænger naturligvis af de omkostninger og den service, herunder bl.a. antal containere, åbningstid, indretning som den enkelte kommune tilbyder – og dermed afspejler gebyrerne disse forskelle.

Konkrete gebyrprincipper for virksomheders adgang til genbrugspladser

Genvindingsindustrien er betænkelig ved at give virksomhederne adgang til en mere fleksibel brug af genbrugspladserne, idet de forudser, at virksomhederne kommer til at finansiere driften af den kommunale genbrugsstation, uanset om de anvender den eller ej.

KL og *RenoSam* er ikke begejstrede for de valgte gebyrprincipper.

Dansk Byggeri fremfører, at bygge og anlægsaffald udgør 40 % af alt erhvervsaffald i Danmark og stiller sig derfor tvivlende ved at fordelingsnøglen er fastsat, så bygge- og anlægssektoren kommer til at dække 98 % af de omkostninger, der kan relateres til virksomhedernes brug af de kommunale

genbrugspladser. *Dansk Byggeri* mener dermed, at byggebranchen med forslaget betaler for samtlige virksomheders benyttelse af de kommunale genbrugspladser.

Genvindingsindustrien mener, at det kun er virksomheder, som benytter genbrugspladsen, der skal betale for det.

DTL fremfører endvidere, at gebyrprincipperne må betyde, at øvrige virksomheder kun må komme med halvdelen af den affaldsmængde, som husholdningerne kan komme med.

Håndværksrådet er tilfreds med, at lovforslaget forsøger at etablere større gennemsigtighed og ensartethed i forhold til gebyrfinansieringen af de kommunale genbrugspladser. *Håndværksrådet* mener dog, at principperne giver anledning til decideret konkurrenceforvridning mellem virksomhederne i de forskellige kommuner, når gebyrsatsen for at benytte genbrugspladsen i de forskellige kommuner ikke er ens.

Håndværksrådet finder det uforståeligt, at det er antal ansatte og ikke mængden af affald, som gebyrerne beregnes efter. *Danske Anlægsgartnere* og *Håndværksrådet* mener, at der allerede er betalt for det affald, som stammer fra private husholdninger og at håndværkerne dermed ikke skal betale for behandling af affaldet igen. *Danske Anlægsgartnere* mener desuden, at gebyrprincipperne er i strid med forureneren betaler princippet, men er enig i det overordnede princip om, at virksomhederne skal pålægges et gebyr via en fordelingsnøgle i forhold til den mængde genanvendeligt affald, som de reelt producerer.

Thomas Jull Olsen mener, at betaling bør ske efter forbrug og efter faktisk benyttelse af muligheden.

AffaldVarme Århus ønsker en tydeliggørelse af de principper, der ligger til grund for den fordelingsnøgle, der er anført i lovforslaget.

Gribskov Kommune mener, at det er uklart, hvad erhverv kommer til at betale uagtet den faktiske benyttelse. Der anføres desuden, at det er uheldigt, at der etableres generelle nationale bestemmelser for gebyrfastsættelsen.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Omkostningerne ved den samlede aktivitet på genbrugspladserne skal opdeles på de omkostninger, som henfører sig til henholdsvis husholdninger og virksomheder. Dette svarer til de eksisterende regler for kommunernes gebyrberegning og følger bl.a. af forureneren betaler princippet. Omkostningerne til husholdningerne fordeles efter de principper, som den enkelte kommune har valgt og under hensyntagen til bebyggelse, antal sommerhuse og andre lokale ønsker og specifikke forhold.

Dernæst skal der tages stilling til, hvorledes omkostningerne til håndtering af erhvervsaffaldet skal fordeles indbyrdes mellem de grupper af virksomheder, som er beliggende i kommunen, og som får stillet genbrugspladsen til rådighed. Den fordelingsnøgle, der er nævnt i lovforslaget, vedrører således alene fordelingen af omkostningerne til erhvervsaffald indbyrdes mellem de forskellige grupper af virksomheder.

Fordelingsnøglen har IKKE noget at gøre med omkostningerne eller gebyrerne for husholdningsaffald på genbrugspladserne i den enkelte kommune. Denne skarpe adskillelse er

nødvendig for at sikre, at husholdninger og virksomheder betaler for hver deres andel af omkostningerne og for at sikre finansiering af alle omkostningerne på genbrugspladsen.

Når kommunerne skal beregne virksomhedsgebyrerne for genbrugspladserne skal de både anvende fordelingsnøglen og antallet af virksomheder i de forskellige grupper i deres kommune.

Det er således ikke korrekt, når håndværkerne angives til at skulle dække 98 % af omkostningerne, idet denne beregning ikke tager højde for, hvor mange virksomheder, der findes i de enkelte grupper i den enkelte kommune. Selv om "Øvrige virksomheder" tildes et nøgletal på 1/2, dækker de således i alt en større andel af omkostningerne, end det umiddelbart forekommer. Det skyldes, at der findes mange af disse virksomheder, og at de på trods af det forholdsmæssigt lave gebyr for hver enkelt, således tilsammen dækker en større andel af de samlede erhvervsomkostninger.

Miljøstyrelsen skal endelig bemærke, at det ikke er muligt, at der betales for affaldet "to gange" i den foreslåede model. Dels skal genbrugspladsen hvile-i-sig-selv og dels skal omkostninger opdeles på husholdninger og virksomheder. Idet gebyret udregnes efter de faktiske omkostninger, genbrugspladserne har haft, vil omkostningerne ikke blive indregnet flere gange, da de enten vil blive henført til husholdninger eller til virksomheder.

Miljøstyrelsen vil udarbejde retningslinjer for beregning af virksomhedernes gebyrer, herunder anvendelsen af fordelingsnøglen i sammenhæng med antallet af virksomheder i de enkelte grupper i den enkelte kommune.

Brugerundersøgelser, fordelingsnøgle og initial fordeling

KL påpeger, at det er vanskeligt at skelne mellem erhvervsaffald og husholdningsaffald på genbrugspladserne, både med hensyn til typer og mængder af affald. *KL* anfører desuden, at de kommunale erfaringer tilsiger, at der kunne være andre virksomhedsgrupper end de valgte som belaster genbrugspladserne relativt mere, f.eks. grønthandlere.

KL ønsker, at der udarbejdes en vejledning i samarbejde med de kommunale parter om, hvad brugerundersøgelserne skal indeholde.

RenoSam er bekymret over, at man i miljøbeskyttelsesloven fastlægger krav om brugerundersøgelser, og ønsker i stedet frit valg for kommunerne mellem enten brugerundersøgelser eller den initiale fordeling mellem husholdninger og virksomheder. Alternativt ønskes det, at brugerundersøgelserne kun skal anvendes til at fastlægge fordelingen mellem virksomheder og husholdninger.

RenoSam anfører desuden, at kommunerne ikke har direkte adgang til CVR og foreslår, at fordeling af virksomhederne i de forskellige grupper sker fra centralt hold.

DAKOFA henviser til et oplæg om brugerundersøgelser, hvor det blev påpeget, at den foreslåede fordelingsnøgle mellem forskellige erhvervsgrupper så ud til at falde indenfor de tal, der er opnået gennem brugerundersøgelser på en række genbrugspladser. Samtidig bemærkes det, at initialfordelingen på 15-85 % underestimerer erhvervsmængderne betragteligt.

Håndværksrådet anfører, at den initiale fordelingsnøgle af omkostningerne på 85 % til husholdninger og 15 % til virksomhederne ikke i praksis vil blive overholdt.

Horsens kommune bemærker, at den foreslåede initiale fordeling for opkrævning af virksomheder på 15 % giver unødvendig høj administration. *Horsens kommune* anfører desuden, at en opkrævning på baggrund af CVR giver risiko for at data om virksomheder, som f.eks. adresse og branche, ikke er korrekte og opdaterede.

Affald danmark noterer sig, at virksomhederne belaster genbrugsstationerne meget forskelligt. Det bemærkes, at de store håndværksvirksomheder i Århus belaster genbrugsstationen med op til 25-30 gange en husholdning.

DTL noterer sig, at kommunerne angiver, at håndværkere og gartnere kommer med mere affald end der er angivet i fordelingsnøglen. *DTL* opfordrer til, at fordelingsnøglen gennemgås.

AffaldVarme Århus anfører, at deres erfaringer med brugerundersøgelser er, at hvert 4. år, som der lægges op til i lovforslaget, er for langt et tidsrum. I Århus har man gennemført disse undersøgelser årligt, idet det er erfaringen, at der hvert år sker store ændringer i bl.a. de afleverede affaldsmængder. *AffaldVarme Århus* anbefaler, at der gennemføres hyppigere undersøgelser med henblik på en mere retvisende gebyrstørrelse.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er en forudsætning for de gebyrprincipper, som er en del af den politiske aftale, at kommunen fastlægger fordelingen af omkostninger til håndtering af hhv. husholdnings- og erhvervsaffald på baggrund af brugerundersøgelser, første gang efter ét år.

Den politiske aftale indebærer, at betalingen for adgang til de kommunale genbrugspladser er baseret på differentiering af gebyrerne på baggrund af forventet anvendelse dokumenteret ved regelmæssige brugerundersøgelser. Modellen indebærer, at husholdningernes gebyrer modsvarer omkostningerne ved genbrugspladsernes håndtering af husholdningsaffald, og tilsvarende, at virksomhedernes gebyrer modsvarer omkostningerne ved erhvervsaffald. Virksomhedernes gebyr differentieres yderligere efter branche og antal ansatte. I praksis vil de konkrete gebyrstørrelser fortsat variere fra kommune til kommune, afhængig af de faktiske omkostninger til genbrugspladserne, men principperne for gebyrbetalingen vil være identiske for hele landet.

Fordelingsnøglen, der anvendes til at differentiere gebyret indbyrdes mellem virksomhedsgrupper, er fast og indgår derfor ikke i brugerundersøgelserne. Den initiale fordelingsnøgle tænkes anvendt af kommuner, der ikke i forvejen har undersøgt fordelingen mellem virksomheder og husholdninger på de kommunale genbrugspladser. En anvendelse af denne fordelingsnøgle på genbrugspladser, hvor kommunen har gennemført brugerundersøgelser, der viser en anden fordeling, vil stride mod de grundlæggende principper i Miljøbeskyttelsesloven om forurenere-betaler og mod forbuddet mod krydssubsidiering.

Det fremgår af bl.a. kommunernes høringssvar, at der anvendes mange forskellige registre til at udregne gebyrerne fra. Der er erfaringer med CVR, såvel som andre datakilder, ved gruppering af antallet af virksomheder og deres gebyrer. For at skabe et ens grundlag for gebyrberegningerne, er der i den politiske aftale taget beslutning om at anvende data fra CVR. Der er adgang til CVR via internettet, hvor der ligeledes kan trækkes data ud, f.eks. for virksomheder, fordelt på branchekoder, antal ansatte og kommuner. Der er ikke nogen planer om at udvælge virksomhederne fra centralt hold.

Miljøstyrelsen vil udarbejde retningslinjer for gennemførelse af brugerundersøgelser.

De foreslåede gebyrprincipper og sammenhæng med EU-reglerne

Dansk Byggeri mener, at de foreslåede gebyrregler er i strid med EU-reglerne om statsstøtte, reglerne om diskriminerende eksporthindringer, og flere artikler i det nye affaldsdirektiv, herunder forurenere betaler princippet og reglerne om biprodukter.

Dansk Byggeri vurderer, at der er tale om statsstøtte, idet EF-domstolen har fastslået, at statsstøttebegrebet også omfatter offentlig regulering, der letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget uden at være et egentligt tilskud. *Dansk Byggeri* vurderer, at når alle virksomheder pålægges betaling for retten til at benytte en ordning, fritager den brugerne af ordningen for den økonomiske byrde, som de i fuldt omfang ville have haft, hvis de skulle have afsat deres genanvendelige affald til en privat genanvendelsesvirksomhed. *Dansk Byggeri* mener samtidig, at for alle andre virksomheder end bygge- og anlægsvirksomheder betales der kun et symbolsk beløb. Der er således efter *Dansk Byggeris* opfattelse tale om statsstøtte, når virksomheder, der bruger genbrugspladserne, får støtte af virksomheder, der enten ikke bruger genbrugspladserne eller kun i ringe grad benytter dem.

Dansk Byggeri mener i øvrigt, at gebyrberegningen er i strid med affaldsdirektivets bestemmelse om, at forurenere betaler, ved at fritage bygherrerne for den økonomiske byrde og pålægge entreprenørerne omkostningerne til bygherrernes affaldsbortskaffelse. Dette er ifølge *Dansk Byggeri* i sig selv nok til at forvride konkurrencen. *Dansk Byggeri* påpeger desuden, at det er en handelshindring, at danske virksomheder skal betale gebyr for adgang til genbrugspladsen, også hvis virksomheden måtte vælge at eksportere affaldet, mens udenlandske virksomheder kun skal betale ved den faktiske brug. Der risikeres hermed, at danske virksomheder skal betale gebyr to gange for samme ydelse, hvilket ifølge *Dansk Byggeri* igen vil tjene til en favorisering af de kommunale genbrugspladser.

Derudover anfører *Dansk Byggeri*, at det ikke registreres på genbrugsstationerne, hvem og hvor affaldet stammer fra. Det er ifølge *Dansk Byggeri* i strid med det nye affaldsdirektivs kontrolbestemmelser.

Endelig henviser *Dansk Byggeri* til et notat, som er udarbejdet af professor dr. Jur. Peter Pagh. I det vedhæftede notat redegør Peter Pagh for, hvorfor han ikke mener, at det er foreneligt med de gældende EU-regler, at virksomheder skal betale for muligheden for at benytte en kommunal genbrugsplads, når virksomheden ikke benytter den kommunale genbrugsplads, men betaler en privat virksomhed for at håndtere det genanvendelige affald. Således mener Peter Pagh, at selvom flere domme fra Landsretten fastslår, at der kan opkræves gebyr for, at kommunalbestyrelsen stiller ordninger til rådighed og ikke kun for den faktiske brug af ordningerne, kan det ikke afvises, at EF-Domstolen ville komme til et andet resultat. Peter Pagh er af den opfattelse, at der er tale om diskriminerende eksporthindringer og ulovlig statsstøtte. Peter Pagh foreslår derfor, at der indføres en fritagelsesmulighed for gebyrbetaling for virksomheder i loven.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen skal først understrege, at det ikke er korrekt, at øvrige virksomheder bidrager med et symbolsk beløb. Således vil bygge- og anlægssektoren ifølge Miljøstyrelsens beregninger ikke skulle dække 98 % af de omkostninger, som kan henføres til virksomhedernes brug af genbrugspladserne men en væsentlig lavere procentsats. Dette understøttes af andre høringssvar, hvor andre parter angiver, at nøglerne afspejler virkeligheden, eller at principperne er fordelagtige for bygge- og anlægssektoren. Her er der således tale om en ordning, der skal finansieres af alle brugere, hvorfor Miljøstyrelsen ikke kan se, at statsstøtteproblematikken har relevans i forhold til den valgte gebyrmodel for virksomhedernes adgang på genbrugspladserne. For så vidt angår

spørgsmålet om, hvem der rettelig er affaldsproducent i forhold til bygge- og anlægsaffald henvises til et særskilte afsnit herom.

Det er i forlængelse af de refererede Landsretsdomme, fortsat Miljøstyrelsens opfattelse, at det er foreneligt med Fællesskabsretten at opkræve et gebyr for den ydelse, som kommunalbestyrelsen stiller til rådighed i form af adgang til genbrugspladser i kommunen. Hvis en virksomhed overfor kommunalbestyrelsen kan dokumentere, at den eksporterer alt sit genanvendelige affald, kan den fritages for at betale gebyr for at genbrugspladsen stilles til deres rådighed.

Det nye affaldsdirektiv indeholder alene kontrolbestemmelser for så vidt angår farligt affald, herunder et krav om at sikre sporbarhed fra produktion til det endelige bestemmelsessted. Se om dokumentationskrav for farligt affald i afsnit om "farligt affald på genbrugspladser"

Forenkling af affaldsregulativer

DI, Dansk Byggeri, Genvindingsindustrien, Thomas Jull Olsen, DTL, Dansk Erhverv, Dansk Landbrug, Landbrugsraadet, RenoSam og Vejle Kommune bakker op om udarbejdelsen af nationale standardregulativer. Det vil medføre mere ensartede og enkle regler, og der vil blive færre af dem.

DI understreger samtidig, at det er vigtigt, at de nye regulativer indrettes således, at der ikke kan indføres kommunale særregler for de dele af erhvervsaffaldet, der ikke er omfattet af kommunernes anvisningsret.

Reno Djurs og RenoSam bemærker, at anvendelsen af standardregulativer vil belaste kommunerne, idet de skal anvende ressourcer på at tilpasse eksisterende regulativer.

Økonomi- og Erhvervsministeriet gør opmærksom på, at standardregulativerne skal leve op til tjenesteydelsesdirektivets regler om bl.a. tilladelsesordninger og sagsbehandling. Og at en ofte fremført irritationsbyrde bortfalder med regulativerne, idet virksomheder, der agerer på tværs af kommunerne, ikke vil skulle sætte sig ind i forskellige kommunale regler.

KL er i udgangspunktet også positiv over for forslaget, men bemærker samtidigt, at det er vigtigt, at systemet bliver smidigt, at det kommer til at belaste kommunerne mindst muligt, og at kommunerne får lov til at følge processen med udarbejdelse af standardregulativerne tæt. Regulativerne bør ligeledes rumme plads til den særlige regulering på jordområdet.

Videre bemærker *KL*, at det bør præciseres, at kommunerne ikke skal indberette oplysninger om regulativet, og at det bør fremgå, at der sker en kobling til virk.dk og borger.dk, herunder at modellen lever op til fælles offentlige standarder og den fælles offentlige integrationsmodel.

AffaldVarme Århus anfører, at regulativerne skal tilrettelægges således, at der er muligt for kommunen at udarbejde et særskilt regulativ for jord (dvs. et tredje regulativ).

DI ønsker indføjet i bemærkningerne til lovforslaget, at virksomheder, der har en indsamlingsordning for dagrenovationslignende affald, skal have ret til at blive fritaget fra den kommunale ordning.

AffaldDanmark anfører i deres høringssvar, at det som minimum bør være muligt for virksomheder i særskilte erhvervsejendomme at få dispensation fra den kommunale dagrenovationsindsamling. Ikke nødvendigvis virksomheder i blandede bolig- og erhvervsejendomme.

KL fastslår behov for, at virksomhederne fortsat har benyttelsespligt til indsamlingsordninger for dagrenovationslignende affald.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Standardregulativerne kommer ikke til at indeholde bestemmelser om ordninger for det genanvendelige erhvervsaffald.

Det er tanken, at regulativerne skal rumme plads til, at kommunerne kan skrive om det jord, som er affald. Jord, som ikke er affald, kan fremgå af et kommunalt jordregulativ, hvortil der kan henvises i affaldsregulativet.

I forbindelse med udarbejdelsen af regulativerne vil Miljøstyrelsen tage stilling til relevansen af bl.a. kobling til virk.dk og borger.dk, herunder fælles offentlige standarder. Udarbejdelsen af standardregulativerne vil i øvrigt ske i samarbejde med relevante aktører, herunder kommunerne.

Kommunerne vil ved idriftsættelsen af regulativerne skulle overføre gældende affaldsregulativer til det nationale internetbaserede system. Til gengæld forventer Miljøstyrelsen, at det ved efterfølgende ændringer af regulativerne bliver nemmere for kommunerne at opdatere disse. Der vil ikke være krav til kommunerne om yderligere indberetning om regulativerne ud over pligten til at benytte de nationale internetbaserede regulativer.

Miljøstyrelsen er enig i, at kommunerne også fremover skal lave indsamlingsordninger for dagrenovationslignende affald for erhverv, dvs. affald, der skal forbrændes eller deponeres, og at der som i dag ikke skal være adgang til dispensation fra benyttelsespligten til ordningerne. Tilrettelæggelsen af kommunale ordninger for forbrændingseget affald vil indgå i de nært forestående drøftelser om fase 2 af affaldsorganiseringen, der handler om affaldsforbrænding og deponering.

Ny affaldsdatamodel

Generelle bemærkninger

DTL, Genvindingsindustrien Thomas Jull Olsen, Dansk Landbrug, Landbrugsrådet, Renosam, affalddanmark, KL, Vejle Kommune, og CKR (Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for kvalitet i ErhvervsRegulering) bakker op om affaldsdatasystemet.

DTL mener, at dette vil medføre betydelige ressourcebesparelser i virksomhederne, der ikke længere skal forholde sig til forskelligartede krav til levering af data.

Genvindingsindustrien bemærker, at forslaget indebærer administrative lettelser.

KL og *Renosam* ser frem til en model, som kan imødekomme behov og ønsker, såvel ved tilsyn som affaldsplanlægning.

Renosam bemærker, at kommunerne med affaldsdatasystemet kan prioritere tilsynet til de virksomheder, som ikke frasorterer genanvendelige materialer i et omfang som forventet. Denne manglende sortering kan bl.a. være en konsekvens af markedssvigt eller lave priser på genanvendelige materialer. *Renosam* ser det som en stor udfordring at etablere og drive modellen og vil gå positivt ind i arbejdet med etablering af datamodellen.

Affald danmark bemærker, at det gode ved forslaget om en national affaldsdatamodel er, at virksomheder og anlæg fremover kun skal indberette et sted frem for indberetning til forskellige kommuner – nogen gang med forskellige formkrav.

Thomas Jull Olsen bemærker, at de ser det som en klar fordel at samle transportørindberetninger og årlige ISAG indberetninger et sted. *Thomas Jull Olsen* bemærker endvidere, at dette vil lette indberetningsbyrden for virksomhederne.

Persondataloven

Datatilsynet forudsætter i sin praksis, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed bl.a. har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på, og at de personer, der berøres af kontrolordningen, skal have forudgående information om kontrolordningen, jf. persondatalovens § 5, stk. 1.

Datatilsynet finder, at der skal skabes et klart og utvetydigt retsgrundlag, såfremt der skal ske sammenstilling og samkøring i kontroløjemed af oplysningerne i Affaldssystemet. Sammenstilling og samkøring i kontroløjemed forudsætter endvidere, at behandlingen anmeldes til Datatilsynet, jf. §§ 43-44, samt at tilsynets udtalelse indhentes, forinden behandlingen iværksættes, jf. § 45, stk. 1, nr. 4.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Den videre udformning af affaldsdatasystemet vil ske under hensyntagen til persondatalovens regler. Reglerne vil blive forelagt Datatilsynet.

Detaljerings niveau for data

Genvindingsindustrien, Dansk Erhverv og DI finder det væsentligt at finde det rigtige detaljeringsniveau for dataindberetningen.

Genvindingsindustrien bemærker, at forslaget indebærer administrative lettelser og derfor påpeges vigtigheden af kun at indberette relevante oplysninger til affaldsdatasystemet. Således, at der er proportionalitet mellem den mængde oplysninger der skal indberettes, og de oplysninger, som er nødvendige for drift af systemet.

Dansk Erhverv, DTL, Landbrugsrådet og Dansk Landbrug bemærker, at de finder affaldsdatasystemet meget ambitiøs og præget af et ønske om at indsamle enhver form for tilgængelige data.

Dansk Erhverv ser gerne, at dataindberetningerne begrænses til de mest nødvendige. Eksempelvis at der kun indberettes data fra modtageren af affald når ansvaret overgår til en ny aktør. *DTL* bemærker at f.eks. data, der er begrundet i kommunernes ønske om at udarbejde de frivillige grønne regnskaber, ikke må kræves.

DTL oplyser at virksomhederne bruger mange ressourcer på dataindberetninger. Eksempelvis bruger en bestående transportvirksomhed med 75 biler og et integreret økonomi- og affaldsdataprogram hele to mandeår på dataindberetninger. Og transportørerne har gennem mange år indberettet data, der ikke er blevet brugt.

Dansk Erhverv bemærker, at med åbning af genbrugspladserne for erhvervsaffald, er der en betragtelig mængde affald uden detaljeret indberetningspligt, og med det hul i datagrundlaget vurderer de, at det er voldsomt at kræve et så fintmasket indberetninger for det erhvervsaffald, som håndteres i de øvrige affaldshåndteringssystemer.

DTL bemærker, at åbenheden for ubegrænsede mængder til genbrugspladserne modarbejder, at der ellers lægges op til en styrket mulighed for kontrol med affaldsstrømmene, idet genbrugspladser ikke som alle andre aktører på markedet skal indberette affaldsdata. Der er således også kontrolmæssige hensyn, der taler for en reel begrænsning af affaldsmængderne på genbrugspladserne.

DI finder det vigtigt, at den nye model for indsamling af data indrettes således, at den fungerer bedst muligt og giver de nødvendige data for at leve op til Danmarks indrapporteringsforpligtelse i forhold til EU-lovgivningen. De mener dog, at det er vigtigt at skelne mellem "nice to know" og "need to know".

DI er uenige i det oplæg der foreligger, hvor affald kan blive registreret adskillige gange gennem indsamlings-, sorterings-, genanvendelsesprocessen samt evt. eksport. Affaldsproduktionen bør registreres (sandsynligvis mest operationelt af indsamleren), og sluthåndteringen bør registreres (genanvendelse, forbrænding, deponering). De mellemliggende data kan kommunerne udbede sig i forbindelse med tilsyn, men det er ikke relevant at inkludere dem i en affaldsdatamodel.

DI lægger stor vægt på, at det nye system opbygges, så der skabes sammenhæng til virksomhedernes øvrige indberetningskrav, f.eks. PRTR-forordningen og de grønne regnskaber. Dobbeltindberetninger er ressourcekrævende, og skal undgås.

DI bemærker, at forslaget er i modstrid med regeringens generelle ønske om at lette de administrative byrder.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Miljøstyrelsen vil i forbindelse med revision af affaldsbekendtgørelsen involvere de relevante aktører i dialog om udformningen af affaldsdatasystemet.

Miljøstyrelsen lægger vægt på, at der ikke sker dobbeltregistrering af affaldet og vurderer, at data i affaldsdatamodellen skal have et detaljeringsniveau så kommunerne kan bruge dem til tilsyn, planlægning og kortlægning. Miljøstyrelsen skal desuden bruge data til bl.a. nationale statistikker og til indberetninger til Eurostat. Affaldsdatamodellen skal også kunne anvendes af andre aktører, som ønsker adgang til data, eksempelvis indsamlere, der ønsker overblik over affaldsmængder i eksempelvis kommuner, og som ønsker at byde på affald i forbindelse med udbud i de enkelte kommuner eller virksomheder som ønsker at bruge data til i forbindelse med udarbejdelse af deres grønne regnskaber.

Anvendelse af EAK-koder

Thomas Jull Olsen bifalder anvendelsen af EAK-koder, som vil gøre det lettere at sammenholde og udveksle oplysninger på tværs af grænserne i EU, ligesom import/eksport af affald foretages ud fra fælles betegnelser og koder.

DI mener, EAK-koder vil komplicere dataindsamlingen unødigt. *DI* henleder opmærksomheden på EU's forordning om affaldsstatistik (2150/2002), der opstiller de data Danmark generelt har pligt til at rapportere til EU. Der skal indberettes på et niveau, der svarer til den nuværende danske ISAG

detaljeringsgrad, og ikke på EAK kodeniveau. DI forventer, at datamodellen justeres efter denne forordning.

DI bemærker videre, at det næppe er lovmedholdeligt at indsamle data på det detaljeringsniveau, der lægges op til. Kun data, som tjener et direkte og gennemført formål, kan lovligt indsamles.

afalddanmark bemærker at detaljeringsgraden i indberetning af data har betydning for, hvor nemt/svært det er at indberette affaldsdata og fraråder indberetning efter EAK-listen. Den store fejlrisiko, skabt heraf, vil næppe opveje et eventuelt behov for registreringen af affald opdelt i op til 800 affaldskoder.

KL vurderer umiddelbart, at der opstår forskellige problemstillinger ved at benytte EAK-koder til indberetning. Det gælder bl.a. i forhold til indsamlere, der kan afhente den samme fraktion fra flere forskellige industrityper, og hvor det derfor bliver uklart, hvilken EAK-kode behandlingsanlægget skal indberette mængden under. Med EAK-koder kan kortlægningen også blive sværere for kommunerne rent, da eksempelvis pap kan indberettes under både kode 15, 19, 20 eller indberettes som "andet affald" under andre koder.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det forventes at, der vil blive truffet beslutning om at EAK-koder skal anvendes ved indberetning til affaldsdatasystemet. EAK-koder er det detaljeringsniveau der gør data brugbare i tilsynsøjemed og ved indberetning til EU. Den endelige udformning af affaldsdatasystemet vil ske i forbindelse med revideringen af affaldsbekendtgørelsen.

På de forberedende workshops har kommunerne efterspurgt mere detaljerede koder end ISAG koderne hidtil har kunnet levere for at sikre, at kommunerne kan føre et mere kvalificeret tilsyn med affaldsproducenten og affaldsbehandlere.

Der skal være et rimeligt forhold mellem de ressourcer, der anvendes til indberetningen og behovet for data. Detaljeringsniveauet for affaldsfraktioner skal være tilstrækkelig højt til at kommunerne kan anvende data til affaldsplanlægning og kan føre et ordentligt tilsyn med affaldsproducenter og affaldsbehandlere, og tilstrækkelig detaljeret til at Miljøstyrelsen kan opfylde Danmarks rapporteringsforpligtelse for affaldsstatistik over for EU. I den forbindelse kan det oplyses, at Danmark er det eneste land i EU der anvender ISAG koder, og det gør det derfor svært at sammenligne affaldsmængder fordelt på fraktioner med andre EU-lande. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at detaljeringskravet til indberetning af data ikke må være større end nødvendigt, fordi det giver risiko for fejlregistrering. Et mindre registreringsniveau vil modsat reducere virksomhedernes administrative udgifter.

Målet er et affaldsdataindberetningssystem, som er let at anvende for alle brugere og som opfylder myndigheders, virksomheders og andre aktørers behov for affaldsdata af en tilstrækkelig kvalitet til bl. la. planlægning. Det er vigtigt, at det er muligt at følge udviklingen for de forskellige affaldsfraktioner på nationalt, regionalt, lokalt, og på virksomhedsniveau. De enkelte virksomheder skal kunne trække egne data ud af systemet for at dokumentere virksomhedens affaldsproduktion/miljøbelastning, f.eks. i forbindelse med grønne regnskaber. Målet er endvidere, at affaldsdatasystemet har en fleksibilitet, så nye krav til data løbende kan indarbejdes uden væsentlige omkostninger.

Hvis ikke affaldsdata af tilfredsstillende kvalitet til brug for kommunernes tilsyn og affaldsplanlægning kan leveres af affaldsdatasystemet, er der risiko for, at der etableres parallelle datasystemer, og deraf følgende risiko for dobbeltindberetninger m.v.

Det er vigtigt, at affaldsdatasystemet gør det let for brugeren at indberette data. Ved manuel indberetning til systemet skal systemet have en opbygning som gør det let for affaldsindberetteren f.eks. at finde EAK-koderne for de affaldsfraktioner, som indberetteren skal anvende.

Miljøstyrelsen vurderer, at alle virksomheder, der producerer affald er omfattet af kap. 9 i miljøbeskyttelsesloven. Det er derfor Miljøstyrelsens vurdering, at det er nødvendigt, at alle disse virksomheder bliver omfattet af affaldsdatasystemet. Det er dog kun indsamlingsvirksomheder, affaldsmottageanlæg og slutbehandlere (deponeringsanlæg, forbrændingsanlæg og eksport) der skal foretage indberetningen.

Indberetning af data for affald indsamlet på genbrugspladserne

Danmarks Naturfredningsforening udtrykker bekymring over, at der med det nye affaldsdatasystem vil ske en sammenblanding af data for erhvervsaffald og husholdningsaffald i statistikken, og er usikre på, om der derved kan ske dobbeltregistrering og andre overlap. Danmarks naturfredningsforening foreslår, at disse forhold afklares nærmere i de brugerundersøgelser, som kommunerne er forpligtede til at gennemføre hvert 4 år.

KL bemærker, at det ikke fremgår af høringsmaterialet, hvordan fordelingen af mængderne mellem erhvervs- og husholdningsaffald skal være. Omkostningsfordelingen er som udgangspunkt 15-85 %; men da husholdninger og erhverv vil aflevere forskellige typer af affald på genbrugspladserne bør fordelingen i mængderne ved dataindberetning afhænge af den enkelte fraktion, eksempelvis pap 20-80 %, papir 50- 50 %. Det er uklart, hvem der skal sørge for denne fordeling, og hvordan det bliver indberettet.

Miljøstyrelsens bemærkninger

I den nuværende indberetning fra kommunerne til Miljøstyrelsen er det ikke muligt at identificere, hvilke mængder affald der kommer genbrugspladserne. I dag er det dermed heller ikke muligt at se fordelingen mellem erhvervs- og husholdningsaffald på genbrugspladserne.

Det bliver med affaldsdatasystemet muligt at se mængden af affald, der kommer på genbrugsstationerne ud fra de indberettede mængder. Kommunerne har via deres brugerundersøgelser mulighed for at se, hvilke mængder, der kommer fra erhverv og hvilke mængder, der kommer fra borgere, og sammenholde fordelingen med de indberettede mængder i affaldsdatasystemet.

Miljøstyrelsen vurderer, at en egentlig registrering på p-nr. af alt erhvervsaffald, der bliver afleveret på genbrugspladserne ikke samfundsøkonomisk står mål med gevinsten, ved at kunne se, hvor de små mængder af affald kommer fra.

Jf. i øvrigt afsnittet om farligt affald på genbrugspladser.

Indberetningen

Landbrugsrådet og *Dansk Landbrug* bemærker, at I det omfang virksomhederne selv indberetter deres affaldsdata til systemet, bør der etableres en mulighed for "system til system" indberetning,

således, at data kan overføres direkte fra virksomhedens egne systemer. Dette skal ses i lyset af, at mange virksomheder har affaldsmoduler integreret i deres IT-systemer.

DTL bemærker, at virksomhederne har investeret i it-systemer, som er tilpasset kommunernes ønske til dataform. I det kommende dataindberetningssystem skal dette tilgodeses for at undgå, at alle indsamlere skal omprogrammere systemer. Det er for nuværende uklart, hvorledes data rent formatmæssigt tænkes overført fra virksomhedernes systemer og dataindberetningssystemet.

KL anbefaler, at Miljøstyrelsen opretter en adgang til Miljøstyrelsen (telefonisk eller mail) til at guide virksomhederne igennem systemet. *KL* har iværksat et projekt for at sikre, at nye digitale løsninger tilpasses kommunernes behov, og at der i forbindelse med affaldsreformen ikke opretholdes løsninger og systemer, der reelt er dobbeltregistreringer og indberetninger af samme information til flere steder. Projektets formål er at sikre, at de nye statslige tiltag, herunder digitale systemer på affaldsområdet, tager hensyn til de kommunale sagsge. Erfaringer fra projektet bør inddrages i det videre arbejde med affaldsdatasystemet.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Den nærmere udformning af den konkrete brugerflade og hvordan indberetningen skal foregå vil blive fastlagt, når udformningen af datamodellen konkretiseres. Her vil relevante aktører blive inddraget, så konkrete ønsker og forslag tages op.

Miljøstyrelsen vil, når affaldsdatasystemet igangsættes sørge for, at virksomheder og borgere kan få vejledning i, hvordan indberetninger foretages, og hvordan der søges i systemet. Miljøstyrelsen forestiller sig at virksomheder og borgere får adgang til at anvende e-learning, hjælpefunktioner, men også kan få telefonisk hjælp i anvendelse af systemet. Miljøstyrelsen er ansvarlig for at iværksætte disse hjælpefunktioner. Det er hensigten, at der oprettes kurser til indberettere (indsamlingsvirksomheder, affaldsmodtagere, slutbehandlere), kommuner og miljøcentre.

Miljøstyrelsen ser frem til at modtage erfaringer fra *KL* for digitale løsninger i kommunerne, og ser også frem til et samarbejde med *KL* om udvikling af affaldsdatasystemet.

Affaldsstamkort

Landbrugsrådet og *Dansk Landbrug* ønsker affaldsstamkort afskaffet med indførelsen af affaldsdatasystemet, og henviser til, at virksomhederne aldrig bliver spurgt til dem.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det overordnede formål med affaldsdatasystemet er at forenkle indberetningen af affaldsdata. Det er hensigten at stamkortene erstattes af affaldsdatasystemet.

Kvalitetssikring af data

DTL støtter modellen med, at affaldsproducenten overfor indsamleren godkender affaldsmængden, idet han betaler fakturaen.

DTL bemærker at det er vigtigt, at der gennemføres en effektiv kontrol med affaldshåndteringen i hele værdikæden.

affald danmark gør opmærksom på, at det er meget vigtigt, at sikre en god kvalitet af de registrerede data. Det kræver på den ene side, at det er nemt at indberette til modellen fra

indsamlere og anlæg og på den anden side, at der sættes tilstrækkelige ressourcer af til den nødvendige kvalitetssikring af data

KL bemærker endvidere, at en anden problemstilling er, at mange behandlingsanlæg modtager affald, hvor transportøren har angivet forkert geografisk kilde. Dette gælder i særdeleshed for Københavns Kommune, da en del transportører erfaringsmæssigt betragter hele hovedstadsområdet som Københavns Kommune. *KL* ønsker at få nærmere beskrevet, hvem der fremover har ansvaret for at få tilvejebragt data fra virksomheder som ikke indberetter

KL bemærker, at mange års kommunal erfaring med indsamling og brug af affaldsdata fra såvel transportører som modtageanlæg har vist, at det er et administrativt stort arbejde i det hele taget at få indsamlet alle data og at få sikret dataenes kvalitet, og *KL* forudser, at det kan være vanskeligt at gøre dette uden en betydelig kommunal indsats. Det er meget afgørende for kommunernes brug af data i forbindelse med tilsyn, forskelligt planlægningsarbejde m.v., at man til stadighed har forholdsvis nye og opdaterede data til rådighed, og at disse data er valide og tilstrækkelig detaljerede. Det er derfor særdeles vigtigt, at der afsættes ressourcer til at data kvalitetssikres. De kommende opgaver med kvalitetssikring af affaldsdata for henholdsvis stat og kommuner skal drøftes nærmere.

AffaldVarme Århus ønsker at få oplyst, hvem der får ansvaret for at sikre, at data om indberetning fra virksomheder, transportører og indsamlere registreres og er korrekte i de centrale registre, som kommunerne i fremtiden skal trække deres oplysninger fra. *AffaldVarme Århus* har erfaringer for, at det ikke er data som "bare" indrapporteres.

Genvindingsindustrien ønsker, at dokumentationen for en godkendt afsætning kun skal ske via fremvisning af miljøcertifikat eller lignende og at tilsynsmyndigheden skal bruge sin tid på opfølgende kontrolbesøg i stedet for på håndtering af store datamængder.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Målet for affaldsdatasystemet er, at datamaterialet har en kvalitet, så det kan anvendes i forbindelse med det kommunale tilsyn, kommunens affaldsplanlægning og andre myndighedsopgaver, så kommunerne ikke har behov for selv at indsamle supplerende affaldsdata fra virksomhederne.

Indsamler/affaldsmottager har ansvaret for de data, som de indberetter til affaldsdatasystemet for afhentet affald hos affaldsproducenten. Affaldsproducenten godkender, hvilke data, der skal indberettes, når fakturaen betales, og ansvaret for dataindberetningen påhviler herefter affaldsindsamleren eller affaldsmottageren.

Affaldsproducenten har ansvaret for, at mængde og fraktion, der står på faktura fra affaldsindsamler eller affaldsmottager, er korrekt. Affaldsproducenter har mulighed for at se egne data, og har pligt til at sikre, at data er korrekte via godkendelse af faktura fra f.eks. indsamler/modtageanlæg. Affaldsindsamlere og affaldsmottagere skal selv kvalitetssikre de data, som de indberetter til affaldsdatasystemet.

Kommunerne skal ved stikprøve og ved tilsyn kontrollere, at de data, der er indberettet fra virksomheder, som er beliggende i deres kommuner, er indberettet korrekt i affaldsdatasystemet. Implementeringen af affaldsdatasystemet, forventes at give betydelige ressourcebesparelser for kommunerne. Kommunernes kvalitetssikring vil i høj grad forbedre kvaliteten af data, hvilket også er i kommunernes interesse.

Kvalitetssikring indgår, efter Miljøstyrelsens opfattelse, i kommunes opgaver efter § 48 i miljøbeskyttelsesloven, og kommunerne kan derfor gebyrfinansiere arbejdet hermed.

Den nærmere udformning af den konkrete kvalitetssikring vil blive fastlagt, når udformningen af datamodellen konkretiseres i forbindelse med revidering af affaldsbekendtgørelsen. Når modellen konkretiseres, bliver relevante aktører inddraget, så konkrete ønsker og forslag tages op igen.

Indberetning af data for affald

affalddanmark finder, det uklart, hvem der skal indberette forbrændingseget og deponeringseget erhvervsaffald. I den nye § 44 stk. 4 og i kommentarer til nr. 29 (s 31) lægges op til at indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald kan få ansvar for indberetning. Det er vigtigt at præcisere, at indberetningen skal omfatte alt det affald, som indsamleren håndterer for de enkelte virksomheder – ikke kun det genanvendelige affald. Hvis ikke, vil der være stor risiko for dobbeltindberetning eller ”indberetningshuller”. Et ”indberetningshul” kan også opstå, hvis virksomheder, der ikke er godkendte indsamlere til genanvendeligt erhvervsaffald, men som indsamler affald til forbrænding og deponering, ikke skal indberette til systemet. Detaljerne kan afklares, når selve modellen skal udvikles. Her skal blot sikres at lovforslaget ikke udelukker fornuftige løsninger.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det følger af lovforslaget og af den politiske aftale, at indsamlere kan indberette data om genanvendeligt erhvervsaffald som et led i muligheden for at overdrage ansvaret for dette affald fra affaldsproducenten til en godkendt indsamler. Det er ikke en del af den politiske aftale, at indsamlere skal kunne indberette data om forbrændingseget og deponeringseget erhvervsaffald. Det må i forbindelse med de kommende politiske forhandlinger om den fremtidige organisering af affaldsforbrændings- og deponeringssektoren overvejes, om indsamlerne skal kunne indberette forbrændingseget og deponeringseget erhvervsaffald.

Det bemærkes, at hvis en affaldsproducent anvender en affaldstransportør, der alene transporterer affald fra punkt A til punkt B, så skal affaldstransportøren ikke foretage indberetninger. I dette tilfælde er det affaldsmotageren, som ved tilført affald skal foretage indberetning af data.

Affaldsmotagere, indsamlere, mellemstationer og slutbehandlere, der videresender eller fjerner affald fra den danske affaldsstrøm ved genanvendelse, forbrænding, deponering, eksport mv., skal foretage en indberetning af data til affaldsdatasystemet om fraførsel af affald.

Affaldsmotagere, der slutbehandler affald, skal foretage både modtagerindberetning og slutbehandlerindberetning, da den første giver den præcise kilde og den sidste den præcise behandling. For mange anlæg vil de to typer indberetninger falde sammen og derfor udmønte sig i én indberetning

Overgangsordning med bibeholdelse af eksisterende systemer

KL bemærker, at nogle kommuner i den nuværende affaldskortlægning har et meget detaljeret og kvalitetssikkert datagrundlag, som kan anvendes lige fra prognosegrundlag for alle kommunens affaldsmængder til en detaljeret affaldsredegørelse for den enkelte virksomhed i forbindelse med det kommunale tilsyns- og vejledningsarbejde. Mange kommuner er meget bekymrede for at miste det eksisterende gode datagrundlag, samt mulighederne for selv at erhverve sig data fra relevante parter. Flere kommuner ønsker at opretholde nuværende kortlægning, indtil det nye datasystem er

funktionsdueligt og har bevist, at kunne opfylde kommunens krav til datagrundlag. KL spørger, om det vil være muligt at opretholde kommunalbestyrelsens ret til at indsamle og registrere data indtil det nye datasystem fungerer.

Miljøstyrelsen bemærkninger

Umiddelbart vil det ikke være muligt for kommunerne at bibeholde deres indsamling af data sideløbende med affaldsdatabasens system. Miljøstyrelsen medgiver, at systemet i startfasen kan have behov for små tilretninger / fejlretninger mm., men vurderer samtidigt, at de ressourcer, som virksomhederne skal anvende ved både at skulle indberette til kommunerne, ISAG og affaldsdatabasens system, ikke står mål med det behov for detaljerede statistikker og data, som kommunerne bruger i deres prognoser, affaldstilsyn, affaldsplaner mm. Miljøstyrelsen vil foretage test af systemet inden ibrugtagning, og vil inddrage brugere af systemet for at sikre, at der er så få fejl som overhovedet muligt inden idriftsættelse.

Affaldsgebyrer

Generelt

DTL, Håndværksrådet, Genvindingsindustrien og Dansk Erhverv støtter lovforslagets initiativ med at indføre nationale principper for, hvordan kommunalbestyrelserne må opkræve gebyrer, og om fordelingen af omkostninger på brugergrupper og affaldsordninger.

DTL mener, at det er uacceptabelt, at kontrol af virksomheder og kommunale services til virksomheder kan gebyrfinansieres.

RenoSam anbefaler, at det præciseres i lovbemærkningerne, at lovliggørende selvhjælpshandlinger, der i sit væsentligste omhandler oprydning af affald, kan gebyrfinansieres, hvis udgiften til oprydning er uafholdelig. *RenoSam* anbefaler endvidere, at detaljereguleringen på gebyrområdet alene kommer til at vedrøre virksomhedernes adgang til genbrugspladser og ikke rammerne for den øvrige kommunale gebyrfinansierelse.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er intentionen med lovforslaget at fastsætte de overordnede rammer og principper for den kommunale gebyrfinansierelse, mens det fortsat er kommunerne, som skal udfylde disse rammer. Således er det f.eks. fastlagt, at udgifterne til kommunernes tilsyn skal være skattefinansieret, medmindre aktiviteten er omfattet af brugerbetalingsbekendtgørelsen. Med den nye ordning for genanvendeligt erhvervsaffald fratages kommunerne opgaven med at fastsætte ordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Kommuner vil derfor hverken kunne etablere ordninger eller gebyrfinansiere disse for så vidt angår genanvendeligt erhvervsaffald.

Det kommunale budget og regnskabssystem

Genvindingsindustrien påpeger, at der bør være gennemsigtighed på alle fraktioner. Ordninger for pap/papir og glas bør derfor ikke slås sammen. *Vejle kommune* mener, der bør ske en yderligere præcisering af konti, så det fremgår, hvor metal- og plastemballage hører til i kontoplanen

KL anfører, at arbejdet med ændringer i det kommunale budget- og regnskabssystem har været ressourcekrævende, og det er ikke helt nemt at opdele udgifterne og indtægterne pr. ordning. Det skyldes bl.a., at flere ordninger hænger sammen.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Lovforslaget tager for så vidt angår den kommunale gebyrberegning udgangspunkt i det kommunale budget- og regnskabssystem. Kommunalbestyrelsen pålægges derfor at beregne særskilte gebyrer for de ordninger, som har særskilte konti i det kommunale budget og regnskabssystem.

Miljøstyrelsen skal samtidig gøre opmærksom på, at de i lovforslaget gengivne konti fra det kommunale budget- og regnskabssystem ikke er til hinder for, at de enkelte kommuner laver underkonti i deres regnskaber, så disse afspejler de affaldsordninger, der findes i kommunerne.

Forskudsvis dækning af planlagte investeringer

RenoSam og RenoDjurs mener, at ophævelsen af den eksisterende § 48, stk. 1, nr. 3, hvorefter kommunerne kan gebyrfinansiere forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet vil medføre markante negative økonomiske effekter, som vil kunne aflæses direkte på de offentlige affaldsgebyrer. *RenoDjurs* mener heller ikke, at en ophævelse af bestemmelsen vil resultere i større gennemsigtighed og konkurrencemæssig ligestilling med det private.

RenoSam mener endvidere, at forbuddet vil kunne medføre en politisk tilbageholdenhed i forhold til gennemførelsen af større og nødvendige investeringer, f.eks. ny forbrændings- og deponeringskapacitet. *RenoSam* mener, at der subsidiært skal opretholdes en hjemmel til at gebyrfinansiere mindre investeringer.

Miljøstyrelsens bemærkninger

I lovforslagets § 48 stk. 9 bemyndiges ministeren til at fastsætte de nærmere vilkår for kommunernes adgang til at foretage henlæggelser til planlagte investeringer. Det er intentionen, at der i bekendtgørelsesform skal fastsættes vilkår om, at henlæggelser til fremtidige investeringer kun kan finde sted, når kommunalbestyrelsen har truffet beslutning om investeringer. Det er herunder tanken at fastsætte regler om, at der kan henlægges til planlagte investeringer til renovering, ombygning eller etablering af nye anlæg indenfor en rimelig tidshorizont. Det er således væsentligt, at kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser træffes på baggrund af en beslutning om en konkret og aktuel investering, et forventet etableringstidspunkt, et budget for investeringens omfang og deres finansiering. Det er endvidere intentionen at fastsætte regler om, at investeringen skal fremgå af den gældende affaldsplan.

Opkrævning via CVR

RenoSam og Vejle kommune anbefaler, at den eksisterende adgang til at opkræve gebyrer hos den, der har tinglyst adkomst på ejendommen, bibeholdes. *Vejle og Horsens kommune* påpeger i den forbindelse en række svagheder ved CVR-registret, som f.eks. at der ikke altid er sammenfald mellem produktionssted og CVR-adresse, og at virksomheder oprettes, lukkes og flyttes relativt ofte med betydelige administrative byrder for kommunerne som følge. *RenoSam* redegør endvidere for, at kommunerne uden udpantningsretten og prioritetstilling i ejendommen vil få væsentligt vanskeligere ved at inddrive eventuelle skyldige beløb fra virksomhederne. *KL* anfører ligeledes, at forslaget vil betyde en betydelig ekstraudgift for kommunerne, idet der er forskel på, hvordan kommunerne i dag opkræver gebyrerne (henholdsvis BBR og CVR). *KL* påpeger endvidere, at det vil være vanskeligt for kommunerne at anvende CVR fra 1. januar 2010, idet det tager lang tid, inden data fra CVR er tilrettet til de faktiske forhold. *Horsens kommune* foreslår, at hvis CVR skal være udgangspunktet for opkrævning af gebyrer ved virksomheder, så vil det være

hensigtsmæssigt, hvis staten udarbejder en liste over, hvilke virksomheder, som skal opkræves og hvor stor en andel, de skal opkræves samt hvilke virksomheder, der kan fritages.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Af lovforslaget følger, at for så vidt angår virksomheder, skal affaldsgebyrerne opkræves hos den i CVR-registret registrerede ejer af virksomheden. Formålet hermed er at sikre overensstemmelse med forureneren betaler princippet. Miljøstyrelsen er klar over, at det vil give kommunalbestyrelserne større sikkerhed at kunne opkræve erhvervsaffaldsgebyret hos grundejeren med sikkerhed i ejendommen. Det er imidlertid efter Miljøstyrelsens opfattelse ikke i overensstemmelse med forureneren betaler princippet at lade grundejeren hæfte for lejernes affaldsgebyrer.

Gebyr for jord som affald

AffaldVarme Århus anfører, at det ikke er hensigtsmæssigt, at gebyret til virksomheder også skal dække omkostningerne til administration, dokumentation og anmeldelse af jord, da jordreglerne fremgår af selvstændig regulering.

Dansk Byggeri mener, at det er forkert, når det i lovforslaget anføres, at en affaldsordning også kan være en ordning fastsat med hjemmel i jordforureningslovens § 50. *Dansk Byggeri* argumenterer for, at det af EU-regler følger, at ikke-forurenet jord m.v. ikke bør klassificeres som affald

Vejle kommune forstår det skitserede i lovforslaget omkring jordhåndtering, således at følgende opgaver finansieres via affaldsgebyret: administration af anmeldepligten, regulativudarbejdelse, udgifter til analyser for mængder, der modtages på genbrugspladserne samt kvitbivningsudgifter for jorden. Opgaver omkring områdeklassificering skal ikke finansieres via affaldsgebyrer. Der ligger ikke med lovforslaget en vurdering af husholdningernes bidrag til ovenstående.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Af bemærkningerne til § 48, stk. 3, fremgår, at ved affaldsordning forstås de ordninger, som kommunalbestyrelsen fastsætter vedrørende affald, uanset om disse er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller Jordforureningslovens § 50. Der er alene tale om en præcisering af gældende ret, hvorefter kommunerne kan opkræve gebyr efter § 48 for udgifter i forbindelse med håndteringen af jord, når jorden er affald. Selve reguleringen af jordområdet sker fortsat i særskilte regler, ligesom det ikke er intentionen at ændre på grundlaget for vurderingen af, hvornår jord er affald.

Fritagelser

Dansk Erhverv hilser det velkomment, at der bliver mulighed for fritagelser for betaling af gebyr, såfremt en virksomhed kan dokumentere, at virksomheden ikke genererer affald. *Dansk Erhverv* mener dog ikke kun fritagelserne bør gå på rent administrative virksomheder. Også virksomheder, som er underlagt andre former for affaldshåndteringskrav, f.eks. detailhandelsvirksomheder, som er beliggende i storcentre med obligatoriske affaldsordninger, bør kunne undtages.

- Mindre virksomheder med bopæl på privatadressen

AffaldVarme Århus vil gerne vide, hvor omfattende listen over virksomheder, som ikke er gebyrpligtige, vil blive. *AffaldVarme Århus* er af den opfattelse, at mindre virksomheder med bopæl på privatadressen alene bør kunne fritages p.b.a. brancheoplysninger og gør endvidere

opmærksom på, at det ikke er muligt at udtrække oplysninger fra CVR-registret om de mindre virksomheder.

Horsens Kommune mener, at en sådan fritagelse vil bryde med principperne om, at erhverv og husholdninger skal betale hver deres andel af omkostningerne. Horsens kommune spørger endvidere til rammerne for en sådan fritagelse og påpeger, at et resultat kan blive et krav om differentiering af husholdningernes gebyrer, at håndværkere med firmaadresse på privatadressen slipper for billigt og at der vil gives ulige vilkår for ens virksomheder afhængigt af, om de arbejder hjemmefra eller har kontor ude i byen.

- Omsætning under 50.000 kr.

Horsens kommune vurderer, at omkostningerne til administration af fritagelsen for virksomheder med en omsætning under 50.000 ikke vil stå mål med gebyrets størrelse og argumenterer i øvrigt for, at det typisk er små virksomheder, som benytter genbrugspladsen, hvorfor en lille omsætning ikke i sig selv er et argument for fritagelse.

AffaldVarme Århus spørger til, hvorfra oplysningerne om en omsætning på mindre end 50.000 kr. skal komme. Dette vil ifølge *AffaldVarme Århus* kræve individuelle aftaler med SKAT.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Af den politiske aftale fremgår, at det skal afklares, hvilke virksomheder, som skal opkræves gebyr. I lovforslaget er lagt op til 3 tilfælde af fritagelser. For det første drejer det sig om virksomheder, som generelt skal fritages (f.eks. erhvervsdrivende fonde). For det andet vil også små virksomheder med bopæl på privatadressen kunne undtages. Endelig er det tanken, at virksomheder med en dokumenteret omsætning på under 50.000 kr. efter ansøgning skal fritages. Den nærmere afgrænsning af, hvilke virksomheder der vil blive omfattet af fritagelserne, vil ske i forbindelse med det forestående bekendtgørelsesarbejde og med inddragelse af erfaringer fra interessenterne.

Gebyrer for affaldsdata- og regulativsystem

KL ønsker en udtrykkelig hjemmel i lovforslaget til, at kommunerne kan opkræve det statslige gebyr til vedligeholdelse af affaldsdatasystem og affaldsregulativer. Samtidig stiller *KL* sig uforstående overfor, at Miljøstyrelsen får delegeret adgang til at fastsætte og opkræve et gebyr hos kommunalbestyrelsen til dækning af udgifterne til drift og vedligeholdelse af de to systemer.

Renosam opfatter det sådan, at det er intentionen at føre ”forureneren betaler principper” igennem i forhold til driften af nationale registre og affaldsdatasystem. *Renosam* finder at alle de parter, der har fordel af de fremtidige datasystemer, skal være med til at finansiere driften. *Renosam* anbefaler, at finansieringen af de digitale systemer deles mellem kommuner, de registrerede indsamlingsvirksomheder, transportører, behandlingsvirksomheder, forhandlere, mæglere, miljøcentre og Miljøstyrelsen. *Renosam* bemærker, at ved at dele driftsomkostningerne på de tre parter, opnås der den fordel at flere får indsigt i økonomien. En statslig skattefinansiering af en mindre del vil endvidere være medvirkende til at sikre, at der holdes skarpt øje med den samlede udvikling i driftsomkostningerne.

RenoDjurs bemærker, at opkrævning af udgifter til drift og vedligeholdelse af digitale systemer for affaldsdata indebærer et nyt omkostningselement, der kommer til at optræde som en del af kommunernes affaldsgebyrer.

AffaldVarme Århus påpeger, at det er et helt nyt princip, at der i lovforslaget lægges op til, at udgifterne til affaldsdata- og regulativsystemerne skal gebyrfinansieres hos kommunerne, som derefter kan indregne udgiften i affaldsgebyret til virksomhederne. Det fremgår ikke, hvordan gebyret fordeles på kommunerne. *AffaldVarme Århus* spørger endvidere, hvorfor gebyret ikke blot opkræves direkte hos virksomhederne, som alligevel betaler gebyr for at være optaget i registret.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Der er tale om etablering af værktøjer til brug for den kommunale opgaveløsning, som kommunerne fortsat skal varetage. Det er derfor efter Miljøstyrelsens opfattelse logisk, at gebyret fortsat opkræves af kommunerne og dækkes af borgere og virksomheder, som en integreret del af deres affaldsgebyr. Det er endvidere Miljøstyrelsens opfattelse, at der med lovforslagets § 48, stk. 1, som udtrykkeligt henviser til forslaget's stk. 8, er skabt en tilstrækkelig tydelig hjemmel for den kommunale gebyropkrævning.

Miljøstyrelsen kan desuden oplyse, at styrelsen via Miljøministeriets virksomhedsordning finansierer etableringsudgifterne til data- og regulativsystemerne. Miljøstyrelsen er pt. i dialog med KL omkring de praktiske detaljer i gebyrmodellen for affaldsdata- og regulativsystemet.

En effektiv forbrændings- og deponeringssektor

Organisering af affaldsforbrændings- og deponeringssektoren (fase 2)

DI mener, at omorganiseringens to faser skal samtænkes og ønsker, at Miljøministeriet samtidig med fremsættelsen af lovforslaget fremlægger en analyse af affaldsdirektivets indflydelse på de dele af affaldssektorens organisering, der er en del af fase 1, samt en tidsplan for affaldsdirektivets implementering, så det sikres at der ikke med fase 1 (dette lovforslag) gennemføres regler, der skal ændres igen i forbindelse med implementeringen.

Affald Danmark anbefaler, at der af hensyn til anlægsejernes forestående investeringsbeslutninger hurtigst muligt tages stilling til, hvordan forbrændingsområdet skal organiseres.

Dansk Energi mener, at lovforslaget bør indeholde forslag til, hvordan det danske affaldssystem tilpasses de europæiske regler og foreslår, at det kan ske ved at give kommunerne ansvaret for at udbyde hele affaldsopgaven og dermed indrette sektoren på en konkurrenceudsættelse af affaldsforbrænding. *DE* anfører den umiddelbart forestående opgave med investering i omstilling af kraftværkerne til medforbrænding af affald som en årsag til, at liberaliseringen af affaldsforbrændingssektoren bør fremskyndes.

Dansk Byggeri mener, at det nye affaldsdirektiv bygger på ændringer som er afledt af EF-domstolens afgørelser, og derfor allerede er gældende ret. Implementeringen i dansk ret af disse afgørelser kan ikke udskydes til implementering af det ændrede direktiv i dansk ret.

KL ønsker etablering af et systemansvar for affaldsforbrænding på landsplan, og at Klima- og energiministeriet og Miljøministeriet igangsætter et arbejde, der inddrager ministerierne, affalds-, og energisektoren og kommunerne med henblik på et fremtidigt optimeret samspil mellem klima- og energipolitikken og kapacitetsplanlægningen i affaldssektoren.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det indgår i den politiske aftale om organisering af affaldssektoren fra 2007, at Miljøministeren genoptager drøftelserne med aftaleparterne, når det nye affaldsdirektiv er vedtaget. Direktivet blev vedtaget den 19. november 2008. Der skal således i løbet af de næste år træffes en politisk beslutning og skabes den relevante regulering for at tilpasse den fremtidige organisering af forbrændings- og deponeringsområdet, således at de nødvendige nationale regler kan være på plads, når affaldsdirektivets implementeringsfrist udløber i midten af december 2010.

Det er foreløbigt Miljøstyrelsens vurdering ikke umiddelbart, at det nye affaldsdirektiv, udover implementeringen af artikel 16 giver anledning til lovændringer, men at de nødvendige justeringer vil ske på bekendtgørelsesniveau.

Funktionsopdelte regnskaber for forbrænding og deponering

RenoSam mener, der bør tages udgangspunkt i funktionsopdelte regnskaber udarbejdet efter årsregnskabsloven. *RenoSam* tilføjer, at der allerede i dag stilles en række regnskabsmæssige krav til kommunale og fælleskommunale aktiviteter, som er omfattet af varmforsynings- og elforsyningsloven. For at lette den administrative byrde, bør staten sikre en koordinering af de mange centralt fastsatte krav således at anlæggene kun skal aflægge et regnskab. *RenoSam* anbefaler, at der alene opstilles ensartede principper for bl.a. afskrivning som grundlag for benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg.

affalddanmark opfordrer til, at der ikke opstilles detaljerede retningslinjer for levetider og åbningsbalancer i de funktionsopdelte regnskaber – i hvert fald for forbrændingsanlæg. De fleste forbrændingsanlæg er allerede overgået til årsregnskabsloven og har i den forbindelse fastlagt afskrivningsperioder efter de gældende regler i denne lov.

DI mener ikke det er tilstrækkeligt med funktionsopdelte regnskaber, men ønsker en selskabsgørelse af de enkelte aktiviteter i de enkelte kommunale affaldsselskaber. *DI* anbefaler, at funktionsopdelte regnskaber bør afvente at der tages stilling til organisering af forbrændingsområdet.

Energistyrelsen bemærker, at affaldsforbrændingsanlæg er omfattet af varmforsyningsloven, hvor § 20 stk. 1 tager udgangspunkt i et artsopdelt regnskab. Klima- og energiministeren har desuden en hjemmel til at fastsætte regler om anlæggenes regnskabsføring. Denne bestemmelse er ikke udmøntet. For at undgå, at affaldsforbrændingsanlæg underlægges modstridende regler anbefaler *Energistyrelsen*, at det bør undgås at to lovsæt indeholder bemyndigelse til at regulere samme anlæg. *Energistyrelsen* henstiller ligeledes til, at der ikke kommer forskelle mellem regnskabsføring af affaldsforbrændingsanlæggene og de øvrige varmforsyningsanlæg.

Velfærdsministeriet påpeger, at lovforslaget medfører dobbeltregulering af de kommunale forbrændings- og deponeringsanlæg. Dette vil kunne undgås, hvis der stilles krav om, at selskabsgøre anlæggene, idet selskaber ikke er omfattet af den kommunale styrelseslovs regler.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er korrekt at forsyningsanlæggene – særligt forbrændingsanlæggene reguleres både i forbindelse med energireguleringen og/eller den kommunale regulering. Bestemmelsen tager afsæt i teksten i den politiske aftale, som danner grundlag for lovforslaget. Der indføres en hjemmel med henblik på at sikre regnskabsmæssig udskillelse. Det undersøges, hvorledes intentionen med de funktionsopdelte regnskaber, så der skabes yderligere gennemsigtighed i økonomien på

forbrændings- og deponeringsanlæg, fremmes. Det overvejes samtidig, på hvilken måde den politiske aftale implementeres, således at de administrative byrder begrænses, samtidig med at intentionen om opdeling realiseres. Dette indebærer, at de relevante ministerier inddrages.

Regnskabsaflæggelse efter årsregnskabsloven

Dansk Landbrug og Landbrugsrådet opfordrer til, at det gennem vejledninger og faste procedurer sikres, at anlæggene i åbningsbalancen tillægges reelle værdier.

affald danmark, RenoSam, I/S Nordforbrænding og Reno Djurs støtter, at der skal aflægges regnskab efter årsregnskabsloven. Det bør samtidig vurderes, hvilke regnskabskrav, der stilles i forskellig regulering, således at der ikke stilles forskellige krav til regnskaber. I dag stilles der krav efter de kommunale regnskabsprincipper, årsregnskabsloven i elforsyningsloven samt en særlig opgørelse efter varmforsyningsloven. Desuden skal selskaberne kunne dokumentere, at de følger "hvile-i-sig-selv-princippet".

RenoSam og I/S Nordforbrænding foreslår selvstændig regnskabsaflæggelse som alternativ til selskabsdannelse og foreslår regnskabsmæssig adskillelse af de enkelte aktiviteter kombineret med en ekstern validering af statsautoriseret revisor, der sikrer gebyrparallelitet mellem deponiets omkostningsniveau og de gebyrer, der opkræves i selskabets årsregnskab.

RenoSam mener ikke, at årsregnskabslovens rammer og muligheder for anvendelse af afskrivningsprincipper efter anlæggenes konkrete etablering, drift og evt. nedlukning må begrænses.

Velfærdsministeriet bemærker, at kommunerne med virkning fra 2004 har udarbejdet åbningsbalancer, der er blevet revideret i forbindelse med kommunalreformen i 2007. Velfærdsministeriet oplyser desuden, at der ikke er fuld overensstemmelse mellem reglerne for udarbejdelse af åbningsbalance i 2007 i kommunerne og årsregnskabslovens bestemmelser.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Miljøstyrelsen er enig i, at der bør arbejdes hen imod, at anlæggene kun skal aflægge regnskaber efter ét fælles princip. Styrelsen vil med henblik herpå gå i dialog med de berørte ressortministerier og aktører i forbindelse med udformningen af de nærmere regler.

Benchmarking – forbrænding og deponering

DI mener at benchmarking skal placeres i en styrelse, der har kompetencer indenfor økonomisk rammestyling af forsyningsvirksomheder, dvs. Konkurrencestyrelsen eller Energitilsynet.

Dansk Energi anbefaler enkel benchmarking på et overordnet niveau. Det skal begrænse forbruget af administrative ressourcer. Dernæst fremføres det, at erfaringen viser at helt entydig sammenlignelige nøgletal i realiteten ikke er mulige.

Dansk Landbrug og Landbrugsrådet tilkendegiver at benchmarking forudsætter et sammenligneligt grundlag og anbefaler ensartet regnskabspraksis herunder en standardiseret kontoplan.

affald danmark, Dansk Energi og KL mener, at benchmark fungerer godt som frivillig løsning mellem forbrændings- og deponeringsanlæg, men at tvungen benchmark let kan komme til at betyde mere bureaukrati end effektivisering. Det er dog *affald danmark*s og *Dansk Energis* vurdering, at den kommende ændring med affaldsdirektivet betyder, at det vil blive vanskeligt at fastholde anvisningen til erhvervsaffald til forbrænding. Hermed vil der ikke være behov for

benchmarking af forbrændingsanlæg, idet markedet overflødiggør et sådant instrument. *affald danmark* vurderer, at benchmark er irrelevant, idet det ikke kan nå at blive implementeret inden rammebetingelserne ændres.

RenoSam er positiv, hvis benchmarkingen forbliver frivillig og tager udgangspunkt i *RenoSams* eget arbejde med benchmarking. Organisationen mener, der bør tages udgangspunkt i funktionsopdelte regnskaber udarbejdet efter årsregnskabsloven.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at data fra en benchmark af affaldsforbrændingsanlæg vil skabe fokus på omkostningerne på det enkelte anlæg og betyde, at der tilvejebringes et datagrundlag for de senere beslutninger om, hvordan anlæggene skal organiseres i fremtiden. Det skyldes, at der kræves overordnet viden om de danske anlægs økonomiske forhold for at kunne vurdere effekterne af forskellige forslag til ny regulering. Miljøstyrelsen vurderer derfor, at benchmark er relevant, uanset fremtidig organisering.

Miljøstyrelsen mener ikke, at en frivillig benchmarking vil kunne garantere et tilfredsstillende datagrundlag. Det er afgørende, at alle anlæg leverer data på den samme måde og dette kan kun sikres ved en obligatorisk ordning. Miljøstyrelsen er enig i, at benchmarkingen bør være simpel og fokusere på enkle økonomiske og tekniske hovedtal for deponerings- og forbrændingsanlæggene.

Innovation

Vejle kommune tilslutter sig, at der bliver sat gang i innovation indenfor affaldsbehandling, og mener, at innovation med henblik på udviklingen af nye og miljømæssigt bedre teknologier bør bredes ud og dække flere fraktioner og udviklingstiltag, som f.eks. emballerede fødevarer.

Genvindingsindustrien og *Dansk Erhverv* er generelt positive over for forslagene omkring styrket innovation.

DI og affald danmark vurderer, at anlæg, der benytter nye behandlingsteknologier ikke nødvendigvis vil kunne få tilstrækkelige affaldsmængder til fuldskala drift via tildeling af eneret alene. For flere fraktioners vedkommende vil det endvidere være nødvendigt at tilføre affald fra udlandet. *DI* mener, at en mere positiv indstilling til import og eksport af affald vil være en forudsætning for at finde investorer til sådanne anlæg.

affald danmark, støtter mulighederne for understøttelse af markedsetableringen af nye teknologier med behandlingskrav – og gerne EU-fastsatte behandlingskrav, hvis det kan dokumenteres at behandlingsteknologien fungerer i praksis, og at det er miljø- og samfundsøkonomisk fornuftigt at anvende den. *ad* vurderer, at det i modsat fald kan medføre unødvendige omkostningsforøgelse frem for den ønskede effektivisering.

RenoSam, er generelt positive over for fremme af innovation og foreslår en forsknings- og innovationsfond med kommunal og statslig finansiering, som modellen på vandområdet. Det foreslås, at den statslige finansiering sker ved tilbageførsel af en del af affaldsafgifterne.

RenoSam mener, at det skal vurderes, om de omkostninger, som kommuner og virksomheder pålægges ved indførelse af eneret (og benyttelsespligt) står i forhold til den miljømæssige gevinst.

RenoSam og KL anbefaler, at der etableres rammer omkring tildelingen af eneret i form af nedsættelsen af et forum sammensat af forskellige interessentgrupper, der skal tilvejebringe det overordnede beslutningsgrundlag, udvikle rammerne og tilpasse reguleringen, udbud, løbende kontrol og opfølgning af eneretten samt overvågning af finansieringen. Der skal åbnes for at både privat- og offentligt retlige selskaber skal kunne byde på eneretten.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

De miljøkritiske affaldsfraktioner, der nævnes i lovforslagets bemærkninger er udpeget på baggrund af, at der er lovende behandlingsteknologier, der kan give en miljømæssigt markant bedre behandling end affaldet får i dag og at det for flere af dem er påvist en samfundsøkonomisk gevinst. I fremtiden kan der opstilles behandlingskrav for nye affaldsfraktioner, hvis der er påvist et tilsvarende miljø- og samfundsøkonomisk potentiale.

Miljøstyrelsen behandler ansøgninger om import og eksport af affald efter Transportforordningens regler. Et anlæg, der evt. tildeles en eneret vil kunne importere affald til anlægget efter de gældende regler.

Det er i den politiske aftale forudsat, at affaldsbranchen udnytter de eksisterende muligheder for støtte til teknologiudvikling. Der skønnes således ikke være at være behov for etablering af en særskilt fond til formålet.

Miljøstyrelsen er enig i at der skal være en behandlingsteknologi, der fungerer i praksis og en dokumenteret samfundsøkonomisk gevinst ved etableringen af behandlingskrav og evt. eneret for særligt kritiske affaldsfraktioner. Derimod vil der ikke altid være økonomiske fordele for virksomheder og kommuner.

Udpegningen af de affaldsfraktioner, hvor der skal opstilles behandlingskrav og de reguleringsmæssige principper af, hvordan der kan evt. tildeles eneret sker i forbindelse med en kommende affaldsstrategi. Selve tildelingen af en evt. eneret vil ske i henhold til de gældende konkurrence- og udbudsregler.

Administrative og økonomiske skøn

Administrative virkninger for kommunerne

KL fastslår, at de udmeldte økonomiske konsekvenser af, at lovforslagets besparelser i kommunerne, er et skøn, der ikke kan fastlægges endeligt før der foreligger en affaldsbekendtgørelse, hvoraf de detaljerede forhold fremgår. KL fremhæver at ændringer i opkrævningssystemer, ressourcer til behandling af klager over ændringer i lovgivningen samt omstillingsprocessen, hvor kommunerne skal implementere og fortolke regelændringerne, udvikle nye arbejdsgange og IT-tilpasninger samt informere om det nye regime som nye omkostninger, der kan reducere de skønnede besparelser.

Affalddanmark mener, at der er tale om et skøn, som først kan kvalificeres i forbindelse med bekendtgørelsesarbejdet.

RenoSam deler ikke opfattelsen af, at der kan findes besparelser på 76 mio. kr. for kommunerne. Særligt vil besparelsen reduceres, hvis ikke den utilsigtede overkapacitet på kommunale anlæg kan stilles til rådighed på markedet. Dertil kommer kommunale merudgifter til tilsyn, tab af

inddrivelsessikkerhed for virksomhedsgebyrer, negative konsekvenser som følge af, at fremtidige investeringer ikke kan gebyrfinansieres, initialudgifter til omlægning af affaldsregulativer mv.

AffaldVarme Århus spørger til, om der i beregningerne er taget højde for, at kommunerne stadig skal foretage affaldstilsyn i et ikke mindre omfang end i dag, at der skal foretages brugerundersøgelser, at der skal foretages gebyrberegninger og opkrævning og at der måske skal følges op på manglende indrapporteringer.

RenoDjurs påpeger, at de ikke er enige i de besparelser som er opgjort, men at lovforslaget i stedet er forbundet med betydelige transaktionsomkostninger. *RenoDjurs* mener kun, at der er en lille besparelse forbundet med, at der ikke skal anvises genanvendeligt erhvervsaffald mere.

RenoDjurs mener samtidig, at der vil være omkostninger forbundet med affaldsdatasystemet, opkrævning af gebyrer pba. CVR-registeret, brugerundersøgelser på genbrugspladserne, tilpasning af regulativerne, funktionsopdelte regnskaber samt benchmark af forbrændings- og deponeringsanlæg.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Som det fremgår af lovforslaget, er de økonomiske omkostninger forbundet med et vist skøn, idet den endelige udmøntning af forslaget sker i forbindelse med bekendtgørelsesarbejdet. For at skønne de administrative og økonomiske virkninger for kommunerne er der blevet udarbejdet en såkaldt VAKKS (Vurdering af Administrative Konsekvenser for Kommunerne ved ny Statslig regulering") Denne vurdering foretages af et uafhængigt firma og baserer sig på interviews med 6 udvalgte kommuner. Vurderingen supplerer de allerede udarbejdede skøn i forbindelse med det videre lovarbejde og viser at de største tidsmæssige besparelser sker som følge af lovforslagets forenklingsinitiativer (affaldsdata og regulativer), mens de administrative byrder for kommunerne i forbindelse med gebyromlægningerne er mest tidskrævende. Undersøgelsen anslår at der er færre besparelser at hente end Miljøstyrelsens beregninger viser.

Administrative virkninger for virksomhederne

DTL, Genvindingsindustrien og Dansk Erhverv har anført, at regulativforenklingen vil gøre det langt enklere for transporterhvervet der bevæger sig på tværs af kommunerne. *DTL* støtter varmt, at transportører, indsamlere, mæglere og genanvendelses anlæg i fremtiden skal registreres i et nationalt register.

DTL, Genvindingsindustrien og Dansk Erhverv betragter de nye regler som en mærkbar regelforenkling og lettelse af de administrative byrder, idet de ikke længere skal lade sig registrere i alle kommuner.

DTL og Genvindingsindustrien bifalder et landsdækkende affaldsdatasystem, der i høj grad vil lægge op til administrative lettelse og medføre betydelige ressourcebesparelser i virksomhederne, der ikke længere skal forholde sig til forskelligartede krav til levering af data.

Økonomi- og Erhvervsministeriet (Center for Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for kvalitet i Erhvervsreguleringen CKR) bemærker, at de generelt finder ændringerne i lovforslaget meget positive. *CKR* bemærker, at Miljøstyrelsen vurdering af, at lovforslaget kan indebære en administrativ besparelse for virksomhederne på op til 130 mio. kr. om året, hvoraf besparelserne som følge af det nye digitale affaldsdatasystem udgør en betydelig del, er for optimistisk. *CKR* vurderer dog, at der vil være tale om administrative lettelse for virksomhederne i størrelsesordenen

af et to cifret millionbeløb. CKR bemærker at det nye system for affaldsdata vil fjerne den irritation, virksomhederne pt. oplever ved at skulle indberette affaldsdata til forskellige systemer.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Skønnene over økonomiske og administrative effekter er bl.a. foretaget på baggrund af de baggrundsrapporter som blev udarbejdet til arbejdsgruppen om organisering af affaldssektoren og benchmarking af kommunernes erhvervsregulering.

En undersøgelse af virksomhedernes forventede lettelser ved den nye regulering i maj 08 pegede på et mindre besparelespotentiale end hidtil antaget. Miljøstyrelsen vurderer, at dette skyldes at kommuner og virksomhederne længe har kendt elementer i den nye regulering og at bl.a. håndhævelsen af anvisningsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald og anvendelse af stamkort i praksis allerede har taget højde herfor. Dette ændrer dog ikke ved besparelæsskønnet i forhold til de gældende regler, hvis administrative belastning i den oprindelige AMVAB-måling må antages at afspejle forskellen i reguleringen bedre.

Bemærkninger til den juridiske udformning af lovforslaget

Lovteknik

AffaldVarme Aarhus, Sønderborg kommune, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Rigsrevisionen, Datatilsynet og Energistyrelsen har rejst en række spørgsmål af lovteknisk karakter, samt forslag til ændringer og præciseringer.

AffaldVarme Aarhus spørger til, om det kan være rigtigt, at forslaget § 48, stk. 7 ikke indeholder sætningen "For beløbene er der udpantningsret". Sønderborg kommune spørger desuden til lovforslagets forhold til autoværkstedsbekendtgørelsen og reglerne for grønt affald i bekendtgørelsen om overførsel af affald.

Advokatrådet påpeger, at de lægger til grund, at en indsamlingsvirksomhed må lægge en ikke ubetydelig investering i såvel uddannelse som materiel for at opnå godkendelse til indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Advokatrådet mener derfor, at indsamlingsvirksomheder for genanvendeligt erhvervsaffald bør have samme retsbeskyttelse som virksomheder, der er godkendelsespligtige efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, således at retten til at udøve indsamlingsvirksomhed alene bør kunne frakendes ved dom, jf. miljøbeskyttelseslovens § 110 b.

Datatilsynet finder, at der skal skabes et klart og utvetydigt retsgrundlag, såfremt der skal ske sammenstilling og samkøring i kontroløjemed af oplysningerne i Affaldsdatasystemet.

Dansk Byggeri kritiserer lovforslagets implementering af den politiske aftale fsva. Liberaliseringen af det genanvendelige erhvervsaffald og ønsker, at det tydeliggøres, at kommunernes fremtidige opgaver ikke omfatter indsamling og anvisning af genanvendeligt erhvervsaffald.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Høringssvarene har givet anledning til, at Miljøstyrelsen vil foretage en række af de foreslåede ændringer og præciseringer.

For så vidt angår spørgsmålet om udpantningsret ved gebyropkrævningen for erhvervsaffald henvises til besvarelsen af spørgsmålene i afsnittet om gebyrer. For så vidt angår

autoværkstedsbekendtgørelsen er denne fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens kap. 5 om forurenende virksomhed. Den politiske aftale implementeres ved ændringer af kapitel 6 i miljøbeskyttelsesloven om affald. I den videre udmøntning af det nye affaldsdatasystem vil der blive taget højde for det nuværende krav om indberetning af grønt affald efter bekendtgørelsen om overførsel af affald.

For så vidt angår Advokatrådets anbefaling, er det Miljøstyrelsens opfattelse, at forslaget vil betyde en unødigt indgriben i indsamlingsvirksomhedens mulighed for generelt at drive erhverv. Det er intentionen med den foreslåede bestemmelse i lovforslaget, at indsamlingsvirksomheden administrativt kan frakendes retten til at drive virksomhed som indsamler af genanvendeligt erhvervsaffald. Dette betyder i praksis en adgang til at drive forretning med genanvendeligt erhvervsaffald. En frakendelse ved dom efter miljøbeskyttelseslovens § 110 b vil derimod betyde en frakendelse af muligheden for generelt at drive virksomhed efter kap. 5. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at den administrative frakendelse rummer den fornødne proportionalitet, idet indsamlingsvirksomheden fortsat vil kunne indsamle andet affald end genanvendeligt erhvervsaffald samt drive forretning efter den øvrige lovgivning.

Miljøstyrelsen vil imødekomme Datatilsynets forslag ved at indsætte en klar hjemmel til sammenstilling og samkøring af data i kontroløjemed.

Brug af hjemmelsbestemmelser

Dansk Byggeri, DI, KL, Advokatrådet og affald danmark kritiserer omfanget af bemyndigelsesbestemmelser i lovforslaget og flere af parterne udtrykker ønske om, at en bekendtgørelse var sendt i høring parallelt for at synliggøre intentionerne med lovforslaget.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Indledningsvist kan anføres, at lovforslaget er en ændring af miljøbeskyttelsesloven, som indeholder affaldsreglerne. Miljøstyrelsen viderefører den systematik, som loven indeholder i dag.

Dernæst kan anføres, at lovforslaget gennemfører den politiske aftale om organisering af affaldssektoren, som igen bygger på anbefalingerne fra en bredt sammensat arbejdsgruppe med deltagelse af alle væsentlige aktører i branchen. Indholdet har således været drøftet indgående af alle væsentlige aktører og publiceret i forskellig form, først som anbefalinger arbejdsgruppen, dernæst som Regeringens udspil om organisering af affaldssektoren, efterfulgt af en politisk aftale baseret på et bredt politisk forlig og endelig i form af dette lovforslag. Det er derfor Miljøstyrelsens opfattelse, der underbygges af flere af de modtagne høringssvare til lovforslaget, ikke rummer store overraskelser i forhold til det foregående meget grundige og langstrakte arbejde. Det har således været kendetegnende for hele processen at der har været meget høj grad af involvering af berørte interessenter, som der kvitteres for i flere svar og en loyal videreførelse af de løsninger, der er opnået konsensus om.

Miljøstyrelsen agter at videreføre aktørinvolveringen i arbejdet med udformningen af bekendtgørelsen.

Øvrige juridiske kommentarer

Dansk Byggeri påpeger, at Miljøstyrelsen generelt er forpligtet af EF-Domstolens afgørelser om forbrænding med energitudnyttelse og derfor allerede nu burde indrette sin lovgivning i overensstemmelse hermed, i stedet for at afvente implementeringen af det netop vedtagne

affaldsdirektiv. Dansk Byggeri foreslår i den forbindelse, at dette konkret kan håndteres ved at indføre en fritagelsesadgang for kommunens anvisningsret for affald til nyttiggørelse.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Med lovforslaget liberaliseres markedet for det genanvendelige erhvervsaffald.

Dansk Byggeris forslag vil indebære en liberalisering – og dermed fjernelse af den kommunale anvisning og kapacitetsansvar for – affald til forbrænding. Det indgår i den politiske aftale om organisering af affaldssektoren fra 2007, at Miljøministeren genoptager drøftelserne med aftaleparterne, når det nye affaldsdirektiv er vedtaget. Der skal således i løbet af de næste år træffes en politisk beslutning og skabes den relevante regulering for at tilrettelægge den fremtidige organisering af forbrændings- og deponeringsområdet, således at de nødvendige nationale regler kan være på plads, når affaldsdirektivets implementeringsfrist udløber i midten af december 2010.

Andre bemærkninger til lovforslaget

Biproduktforordningen og det reviderede affaldsdirektiv

Landbrugsrådet og Dansk Landbrug anser det for en fordel, at der skabes en mere gennemsigtig affaldssektor. Organisationerne finder det centralt, at der sker en hurtig samtænkning med EU-reglerne på området. Her tænkes specielt på det reviderede affaldsdirektiv, IPPC-direktivet og biproduktforordningen.

Det angives, at sammenhængen mellem biproduktforordningen og affaldslovgivningen er problematisk og en koordinering er vigtig. Det bør sikres at der ikke sker dobbeltregulering, så affaldslovgivningen ikke griber ind i områder der er reguleret af biproduktforordningen. Biproduktforordningen foreskriver i flere tilfælde bestemte bortskaffelsesmetoder for det affald, der er omfattet af forordningen. Det bør præciseres, at kommunalbestyrelsen stadig har anvisningspligt for denne kategori af affald, og der bør indføres en deadline for, hvornår kommunen skal opfylde anvisningspligten.

Miljøstyrelsens bemærkninger:

Lovforslaget implementerer en politisk aftale om at markedsudsætte genanvendeligt erhvervsaffald. Det betyder, at kommunerne ikke har anvisningsret eller pligt til at sikre, at der er kapacitet til at genanvende affaldet.

EU's biproduktforordning regulerer sundhed og hygiejne, men ikke miljø, der er affaldsdirektivets reguleringsområde og de to regelsæt supplerer derfor hinanden. I den forbindelse skal det præciseres, at forbrænding ikke er omfattet af markedsudsættelsen, idet forbrænding ikke er omfattet af begrebet genanvendelse, men betragtes som nyttiggørelse under visse omstændigheder.

En del af de behandlingsmetoder, som anvises i biproduktforordningen er nyttiggørelse, hvilket ikke nødvendigvis er genanvendelse. Eksempelvis er forbrænding med energiudnyttelse af fedt i en kedel nyttiggørelse, men ikke genanvendelse jf. definitionerne i affaldsdirektivet art.3 nr. 17 og dermed berøres det ikke af lovforslaget. Et andet eksempel som er relevant for landbrugserhvervet, er reglerne om kompostering, som ikke kommer til at ændres som følge af lovforslaget. Det følger

af at områder f.eks. kompostering er omfattet af sær-regulering idet dette affald fortsat skal følge reglerne i slambekendtgørelsen.